

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Els concerts del 2017 Ara - 06/01/2017	4
De què parlarem el 2017? Ara - 08/01/2017	6
UnEls concerts que podrem veure i sentir El Periódico de Catalunya - Catalán - 07/01/2017	8
El ciclo de conciertos "El Primer Palau", patrocinado por Mitsubishi Electric, cierra su XXI temporada Marrón y Blanco - 01/12/2016	10
Dins el cap de fluís Domènech i Montaner El Punt Avui - 09/01/2017	11
Dins el cap de Lluís Domènech i Montaner El Punt Avui Maresme - 09/01/2017	12
Diners per a la cultura catalana a contracorrent i de resistència Ara - 08/01/2017	14
La setmana dels fanalets El Punt Avui - 09/01/2017	16
L'agenda El Punt Avui - 09/01/2017	17
Simbols de poder polític en venda El Punt Avui - 09/01/2017	18
FIN DEL JUEGO. NÓOS, GÜRTEL Y LAS 'BLACK' SE ACERCAN A SU SENTENCIA El Economista - 09/01/2017	21
Clàssica i dansa La Vanguardia - Catalán - 08/01/2017	24
El banquillo del 2017 El Periódico de Catalunya Más Periódico - 08/01/2017	25
Un intenso año en los banquillos El Periódico de Extremadura - 07/01/2017	26
L'agenda El Punt Avui - 07/01/2017	27
La Confraria del Claustre nomena president el solsoní mossèn Besora Regió 7 - 07/01/2017	28
La màgica veu del jazz La Vanguardia - Catalán - 06/01/2017	29
L'agenda El Punt Avui - 06/01/2017	30
Puigdemont advierte que será presidente hasta 2018	31

Diario de León - 06/01/2017

Acordes apasionados

El Correo Bizkaia GPS - 06/01/2017

32

Cultura

MÚSICA

Els concerts del 2017

Les joves estrelles del pop Bruno Mars i Ariana Grande actuaran al Palau Sant Jordi

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

El 2017 és l'any que Raimon s'acomiada dels escenaris i que Maria del Mar Bonet celebra mig segle de professió. També és l'any que els festivals han avançat abans els cartells, segurament confiant a vendre entrades per Nadal i Reis. I encara que falten per confirmar bona part de les actuacions del segon semestre, l'agenda dels grans esdeveniments la continua marcant el Palau Sant Jordi.

Recordant David Bowie
Un nou concert per homenatjar l'autor de 'Heroes'

La sala Razzmatazz de Barcelona tornarà a acollir un homenatge a David Bowie, aquesta vegada un any després de la mort del músic britànic. El concert, que servirà per recaptar fons per a l'Associació de Nens amb Càncer, aplegarà el 10 de gener admiradors de Bowie, que el recordaran tocant-ne versions. Hi participaran Gerard Quintana, Glaucs, Ramon Aragall, Elefantes,

Empar Moliner, Àlex Torió, Rubén Pozo i Seward, entre d'altres.

'Casa nostra, casa vostra'
Gran concert per a les persones refugiades

Un espectacle benèfic obrirà la temporada de concerts al Palau Sant Jordi l'11 de febrer. L'esdeveniment, que forma part de la campanya *Casa nostra, casa vostra*, aplegarà una cinquantena d'artistes, entre els quals Lluís Llach, Silvia Pérez Cruz, Manolo García i Macaco, sota la direcció escènica de La Fura dels Baus. Les entrades costen entre 15 i 60 euros, i els beneficis es destinaran a organitzacions que treballen en migració i refugi.

Bruno Mars

El tercer assalt de la superestrella del R&B
El nord-americà Bruno Mars serà el protagonista d'una de les gires més multitudinàries de l'any. Aquesta vegada l'excusa és la publicació de *24K Magic*, tercer episodi d'una carrera consagrada al R&B més pop, ara també amb càrregues de profunditat funk. L'escala a Barcelona

Històric
Raimon s'acomiadarà dels escenaris amb una dotzena de concerts

Consolidat
El Sant Jordi Club es confirma com a espai d'aforament mitjà

serà el 7 d'abril, i les entrades ja estan exhaurides; costaven entre 60 i 85 euros.

Ariana Grande

La cantant de Florida torna convertida en 'Dangerous woman'
Dos anys després d'omplir el Palau Sant Jordi, Ariana Grande torna al mateix escenari el 13 de juny per liderar l'espectacle basat en el disc *Dangerous woman*, el passaport definitiu a l'estrellat del pop de masses. El preu de les entrades va dels 56 als 95,50 euros, i com és habitual en aquests saraus també hi ha una entrada *premium* a 106,50 euros.

Isabel Pantoja

El retorn després d'una temporada a la presó

Hasta que se apague el sol és el títol del disc nou d'Isabel Pantoja, un treball amb composicions de Juan Gabriel, l'artista mexicà mort l'agost de l'any passat. La presentació a Barcelona serà el 18 de febrer al Palau Sant Jordi, un espai que posarà a prova el poder de convocatòria de la cantant sevillana després de passar un any i mig a la presó con-

demnada per blanqueig de capitals. Veure Isabel Pantoja té un preu: entre 38,80 i 91,30 euros. Pel recinte de Montjuïc també passaran aquest any Shawn Mendes, Raphael, Joaquín Sabina, Melendi i David Bisbal; i pel Sant Jordi Club, Sting, Loquillo, Taburete, Gemeliers i Carlos Vives, la qual cosa confirma que els promotors cada vegada confien més en l'únic espai de Barcelona amb un aforament de 4.000 persones.

Raimon

Dotze concerts al Palau de la Música per acomiadar-se
Raimon plega veles amb una autèntica marató de música en directe: dotze concerts al Palau de la Música del 5 al 28 de maig. És a dir, s'acomiada dels escenaris amb un format històric a l'altura d'una carrera artística històrica. Una altra gran veu de la cançó, Maria del Mar Bonet, dedicarà l'any a celebrar 50 anys de professió amb tota mena de concerts arreu, inclòs un d'especial amb Quico Pi de la Serra el 10 de febrer al Teatre Joventut de l'Hospitalet de Llobregat dins del BarnaSants, un festival que commemora el cente-

nari del naixement de la cantautora xilena Violeta Parra.

Juan Magan

El rei de l'electrolatí comparteix xou amb Gente de Zona

L'avinguda Maria Cristina es va quedar petita per encabir la gentada que volia seguir el xou de Juan Magan a les Festes de la Mercè. Per tant, és fàcil preveure que el músic i productor badaloní omplirà el Palau Sant Jordi el 19 de març. Aquesta vegada compartirà el xou amb els cubans Gente de Zona, els responsables d'èxits estratosfèrics com *La gozadera* (amb Marc Anthony) i *Bailando* (amb Enrique Iglesias). El concert forma part del Festival del Mil·lenni i les entrades costen entre 32 i 55 euros. Això sí, amb una zona vip a 146 euros.

Txarango

Dos concerts al Poble Espanyol per estrenar el tercer disc

Els Txarango han triat el Festival Viñarock de Villarrobledo per estrenar el tercer disc a l'abril. La cita següent serà al Poble Espanyol de Barcelona els dies 12 i 13 de maig, dins de la programació del Cruïlla de Primavera. Per al primer concert les entrades ja estan exhaurides, i les del segon costen 16,50 euros. També estrenaran disc el 2017 Els Amics de les Arts: el presentaran el 30 d'abril a les escales de la catedral de Girona dins del Festival Strenes i amb tot el paper venut.

01. Ariana Grande.

ANDREW KELLY / REUTERS

02. Youssou N'Dour.

MARCIAL GUILLÉN / EFE

03. Bruno Mars.

IAN GAVAN / GETTY

04. Txarango.

VIBRA COMUNICACIÓ

05. Juan Magan i Gente de Zona.

CONCERT STUDIO

06. Gustavo Dudamel.

MARK HANAUER / PALAU DE LA MÚSICA

07. L'òpera Quartett.

BRESCIA E AMISANO /

TEATRO ALLA SCALA /

GRAN TEATRE DEL LICEU

Festivals

Arcade Fire, Youssou N'Dour i Justice, caps de cartell

Els grans festivals barcelonins ja han avançat bona part de la programació. De fet, el Primavera Sound ja té enllestit tot el cartell, encapçalat per Arcade Fire, Bon Iver i Solange; el preu de l'abonament és de 175 euros si es compra abans de demà, 195 del 8 de gener al 6 de febrer, i 215 a partir del 7 de febrer. Els principals reclams del Sónar (165 euros) són Justice, De La Soul i Nicolas Jaar, tot i que encara falten molt noms per confirmar. Pel que fa al Cruïlla (90 euros), els caps de cartell són Youssou N'Dour, Los Fabulosos Cadillacs, The Lumineers i Kase.O. Altres festivals també han avançat el cartell: Phoenix, The Flaming Lips i

Fleet Foxes són la lletra grossa del Vida Festival de Vilanova i la Geltrú (65 euros); de moment, el Canet Rock (35 euros) ha confirmat Jara de Palo, Zoo i Doctor Prats, i el Rock Fest de Santa Coloma de Gramenet (175 euros) compta amb Aerosmith, Deep Purple i Europe.

Daniil Trifonov

L'ambició sense límits del pianista rus

La programació d'Ibercamera a L'Auditori comença l'any amb la força del pianista rus Daniil Trifonov. L'ambició, combinada amb una tècnica fora de mida, l'ha dut a enfrontar-se als estudis de Liszt al disc *Transcendental*, tot i que a Barcelona regalarà un altre repertori: peces de Schumann, una selecció de pre-

ludis i fugues de Xostakóvitx i tres moviments de *Petruixka* de Stravinsky. Serà el 16 de gener, a canvi de 38 euros.

Òpera

El 'Quartett' de Luca Francesconi segons La Fura dels Baus

No serà fàcil superar l'impacte d'*Elektra*, però la temporada operística del Liceu (entrades de 10 a 170 euros) encara té un bon parell de cartes. Per exemple, la producció d'Alex Ollé (*La Fura dels Baus*) de *Quartett*, l'òpera de Luca Francesconi basada en l'obra de Heiner Müller, de la qual es faran cinc representacions del 22 de febrer al 3 de març. L'altre punt d'interès serà el *Don Giovanni* de Mozart en versió *high-tech* de Kasper Holten, amb Mariusz Kwiecien i Carlos Álvarez encapçalant els dos repartiments. Se'n faran deu funcions del 19 de juny al 2 de juliol. A més, Jordi Savall dirigirà per primer cop al Liceu una versió concert de *Teuzzone* de Vivaldi el 24 i el 25 de febrer.

Gustavo Dudamel

Totes les simfonies de Beethoven en cinc sessions

El veneçolà Gustavo Dudamel, que acaba de dirigir el concert de Cap d'Any a Viena, s'enfrontarà a la integral de les simfonies de Beethoven al capdavant de la Sinfónica Simón Bolívar. Serà al Palau de la Música del 12 al 15 de març, amb entrades que van del 20 als 150 euros.

AGENDA CULTURAL

De què parlarem el 2017?

Una vegada més, el sector cultural arrenca l'any esperant que siguin ateses pregàries com ara la reducció de l'anomenat IVA cultural i l'aprovació d'una llei de mecenatge. Tanmateix, la vida no s'atura i hi ha dotze mesos al davant amb una bona colla de propostes destinades a marcar l'agenda cultural. També hi ha qüestions que ja va sent hora que s'entomin, com ara el desplegament del Pla Integral de la Música i rellus en la direcció de festivals i equipaments que poden portar fins i tot canvis de model.

LLIBRES

Jaume Cabré Sis anys després de l'èxit de *Jo confesso*, Jaume Cabré torna a la narrativa amb *Quan arriba la penombra*, un recull de relats sovint interconnectats que publicarà Proa el 5 d'abril. Serà un dels títols més rellevants de Sant Jordi.

Fira de Bolonya La literatura catalana serà la convidada d'honor a la Fira del Llibre Infantil i Juvenil de Bolonya, la més important del món en aquest gènere, que se celebrarà a la ciutat italiana del 3 al 6 d'abril. El director de l'Institut Ramon Llull, Manuel Forcano, considera que la presència de la cultura catalana a Bolonya "pot marcar un abans i un després en la difusió de la literatura infantil i juvenil".

Josep Palau i Fabre La Generalitat ha declarat el 2017 com l'any de celebració oficial de la vida i obra de Josep Palau i Fabre, coincidint amb el centenari del naixement del poeta i assagista. L'Any Palau i Fabre, comissariat per Manuel Guerrero, presenta un programa d'exposicions, conferències, concerts, projectes editorials i acadèmics per a la divulgació de la vida i l'obra de Palau i Fabre en tots els seus vessants.

Grans retorns Els taulells de novetats de les llibreries rebran aquest any noves novel·les de Xavier Bosch, Marc Pastor, Sílvia Soler, Javier Cercas, Enrique Vila-Matas, Max Besora i Anna Carreras, a més de les traduccions al català de novetats d'Ian McEwan, Jean Echenoz, Yasmina Reza, Wajdi Mouawad i la sud-coreana Han Kang, guanyadora del Man Booker International.

Efemèrides El 2017 es commemoren altres aniversaris literaris. Per exemple, els 150 anys del naixement de Prudenci Bertrana i els 125 del de la seva filla, Aurora Bertrana. També és l'any dels centenaris d'Arthur C. Clarke, Anthony Burgess, Gloria Fuertes i Juan Rulfo. I es compleixen els trenta anys de la mort de J.V. Foix.

CINEMA

'Blade runner' Trenta-cinc anys després de l'estrena de *Blade runner*, el film de Ridley Scott ha assolit un estatus blindat de clàssic del cinema. La seqüela que arribarà el 2017 s'enfrontarà a la mateixa expectació i escepticisme que despertaria una segona part de *Casablanca*. *Blade runner 2049*, que s'estrenarà el 6 d'octubre –i probablement inaugurarà un dia abans el Festival de Sitges–, comptarà amb el protagonista original, Harrison Ford, i dos fitxatges que fan tremar: Ryan Gosling i el director de moda en la ciència-ficció, Denis Villeneuve.

50 anys del Festival de Sitges El 1967 se celebrava a Sitges la 1a Setmana Internacional de Cine, Foto i Audiovisió, embrió del Festival de Sitges. La celebració del 50è aniversari, que tindrà el director mexicà Guillermo del Toro com a padrí, farà guanyar una jornada al festival –s'inaugurarà el dijous– i tindrà com a leimotiv la figura de Dràcula. Per escalfar motors a l'estiu es podrà veure a Barcelona una expo-

sició sobre la història del festival a la Filmoteca, que també dedicarà un cicle als clàssics de Sitges.

'Incerta glòria' Agustí Villaronga estrenarà el 17 de març *Incerta glòria*, la seva llargament acariciada adaptació de la novel·la de Joan Sales. Aquesta superproducció catalana (3,5 milions d'euros) girarà al voltant de quatre intèrprets: Marcel Borràs, Oriol Pla, Bruna Cusí i Núria Prims, que torna a la interpretació després de vuit anys allunyada de les càmeres.

Dunkerque En un panorama cinematogràfic dominat per les franquícies i les seqüeles, que un director com Christopher Nolan estrena una ambiciosa història original sense grans estrelles és tot un esdeveniment. *Dunkerque* relata l'èpica evacuació de les tropes aliades de França el 1940 davant l'implacable avanç de l'exèrcit de Hitler. La pel·lícula arribarà als cinemes el 21 de juliol.

Oscars La revisió del musical clàssic *La La Land* (que aquí s'estrenarà com a *La ciudad de las estrellas*) i el drama indie *Manchester frente al mar* es perfilen com a favo-

Incògnita
La segona part de *'Blade runner'* està envoltada d'expectativa i escepticisme

Litigi
El conflicte de Sixena s'acosta al final sense acord entre les parts

rits d'aquesta edició dels Oscars, que després de la polèmica de l'any passat es preveu que tingui més presència de films afroamericans com *Moonlight*, *Loving* i *Fences*. La gala del 26 de febrer estrenarà mestre de cerimònies: Jimmy Kimmel, corrosiu presentador de *late nights*.

ART

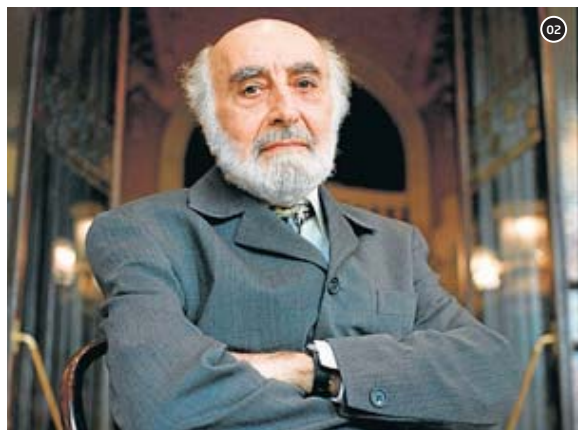
Sixena El conflicte per les obres del monestir de Sixena s'acosta al final amb les postures cada vegada més distanciades. Sense acord polític a la vista, tot sembla a les mans de les decisions del jutjat d'Osca i de la resistència que siguin capaços d'oferir tant la Generalitat com el MNAC i el Museu de Lleida. La resolució del cas, sobretot pel que fa a les pintures murals, pot significar un precedent internacional.

Biennal de Venècia Jordi Colomer portarà *Ciutat de butxaca* al pavelló espanyol de la Biennal d'art de Venècia, i Antoni Abad hi representarà Catalunya amb *La ciutat que no es veu*, el projecte compartit amb Roc Parés i Mery Cuesta.

L'any del centenari de la Revolució Russa i del naixement de Palau i Fabre serà també el del retorn de Jaume Cabré a la narrativa, el de l'estrena de la seqüela de 'Blade runner' i el del comiat dels escenaris de Raimon

XAVIER CERVANTES / XAVI SERRA

02

03

04

05

David Bowie El Museu del Disseny acollirà una de les exposicions de l'any a Barcelona: *David Bowie is*. A partir del 25 de maig es podran veure més de 300 objectes del músic, entre els quals hi ha manuscrits, vestuari, fotografies, pel·lícules, videoclips i instruments musicals.

Renaixement i Barroc Posar en valor les obres de la col·lecció és un dels propòsits del MNAC, que el 2017 donarà visibilitat als fons d'art renaixentista i barroc. La presentació oficial serà el dia de Sant Jordi.

ARTS ESCÈNIQUES

El nou Grec Francesc Casadesús s'estrenarà com a director del festival Grec. L'avalen els anys al capdavant del Mercat de les Flors, però ara en aquest esdeveniment se li demana que pràcticament inventi un nou model de festival.

El nou Mercat de les Flors La substituta de Casadesús al Mercat de les Flors és Angels Margarit. El seu perfil combina la veterania, el profund coneixement de la dansa i la connexió amb el teixit local.

Barcelona, oberta a l'agost El tinent d'alcaldia de Cultura de Barcelona, Jaume Collboni, va anunciar al desembre que l'amfiteatre grec obrirà a l'agost. Ara com ara només se sap que l'Ajuntament hi aportarà 300.000 euros per programar una vintena d'espectacles.

Dansa metropolitana Una altra de les iniciatives de Collboni és impulsar un festival metropolità de dansa amb la complicitat de Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià de Besòs, Badalona, l'Hospitalet de Llobregat, Esplugues i Cornellà. En les pròximes setmanes els ajuntaments implicats han de decidir pressupost, programació i dates.

CÒMIC

TBO El 2017 serà l'any del *TBO*, la mítica revista d'història que va donar nom als còmics a casa nostra. Per celebrar el centenari del *TBO*, el Saló del Còmic organitzarà la mostra *Humor blanc de TBO*, un recorregut cronològic per la història de la publicació amb especial atenció al treball de Josep Maria Blanco, Gran

01. El Guernica de Picasso serà l'eix d'una gran mostra al Museu Reina Sofia. JOAQUÍN CORTÉS / ROMÁN LORES / MUSEU REINA SOFIA

02. Josep Palau i Fabre. LLUÍS GENÉ / EFE

03. Raimon. MANOLO GARCÍA

04. Angels Margarit, nova directora del Mercat de les Flors. ACN

05. Ryan Gosling al film Blade runner 2049. SONY

Premi del Saló de l'anterior edició. El comissari de l'exposició, Antoni Guiral, també publicarà un gran llibre d'homenatge a la revista.

Jack Kirby El pare del gènere superheroic hauria fet 100 anys el 2017. Jack Kirby és el dibuixant que va crear juntament amb Stan Lee personatges com els X-Men, Hulk, Iron Man i els Quatre Fantàstics. Per celebrar el centenari, ECC acaba d'editar una de les seves obres més personals, la saga còsmica *El cuarto mundo*.

MÚSICA

El Pla Integral de la Música Amb un consens poc habitual, el sector musical i les administracions van perfilar l'any passat el Pla Integral de la Música. Ara toca començar a desplegar-lo amb objectius que demanen un calendari imminent, com ara impulsar un nou marc legal que permeti acabar amb la precarietat contractual i fiscal que afecta bona part de la professió, millorar i reordenar les ajudes als festivals i desestigmatitzar la música en direc-

te, perquè, com assenyala el pla, els concerts són cultura.

Monteverdi El 2017 ha de servir per recordar Claudio Monteverdi coincidint amb el 450è aniversari del naixement d'aquest compositor italià. Una de les cites ineludibles serà el 3 de maig al Palau de la Música, on John Eliot Gardiner dirigit l'òpera *Il ritorno d'Ulisse in patria*. Abans, el 2 de febrer, Rinaldo Alessandrini i Concerto Italiano interpretaran l'*Orfeu* a l'Auditori.

Raimon El tro de Xàtiva s'acomiarà dels escenaris amb dotze concerts al Palau de la Música al mes de maig. Raimon, veu pròpia i veu de poetes, tanca així una trajectòria fonamental per entendre la cançó d'autor i la cultura des dels anys 60.

Novetats discogràfiques Mishima, Txarango i Els Amics de les Arts són tres dels grups catalans que publicaran nou disc en un any en què Maria Arnal i Marcel Bagés, el duo revelació del 2016, s'estrenaran en format llarg seguint el camí obert a l'EP *Verbena*.

Efemèrides El 2017 se celebren tres centenaris il·lustres: els dels naixements de la cantautora Violeta Parra (homenatjada al Festival Barri de Sants), la cantant Ella Fitzgerald i el trompetista Dizzy Gillespie.

COMMEMORACIONS

La Revolució Russa El centenari de la revolució que va donar el poder als soviets serà un tema recurrent al llarg de l'any. Per exemple, en l'àmbit artístic destaquen les dues exposicions que es faran a Londres: *Revolució: art rus 1917-1932* a la Royal Academy i *Estrella roja sobre Rússia* a la Tate Modern.

Any Puig i Cadafalch Doble aniversari per recordar el llegat de Josep Puig i Cadafalch: el 150è aniversari del seu naixement i el centenari del seu nomenament com a president de la Mancomunitat. Els comissaris de l'Any Puig i Cadafalch, "l'arquitecte de Catalunya", són Eduard Riu i Mireia Freixa.

80 anys de Gernika El 17 d'abril del 1937 la Legió Còndor va bombardejar la població de Gernika. L'acte criminal de l'aviació feixista va ser denunciat per Picasso a la pintura *Guernica*. I precisament l'obra del pintor malagueny serà l'eix de *Pietat i terror en Picasso. El camí a Guernica*, la gran mostra del Reina Sofia que estarà oberta del 5 d'abril al 4 de setembre.

Martí Luter La vigília de Tots Sants del 1517 Luter va penjar a la porta de l'església de Wittenberg *Les noranta-cinc tesis* que van donar lloc a la reforma protestant. O dit d'una altra manera, fa 500 anys Europa va deixar de ser el que era.

Els concerts que podrem veure i sentir

BCN acollirà estrelles de nova planta com Bruno Mars i veterans com Raphael

J. B.
BARCELONA

A l'espera que vagin adquirint forma les gires dels Rolling Stones (amb possible parada al Camp Nou) i U2, el 2017 es perfila com un altre any potent en matèria de grans noms als escenaris barcelonins. Amb indicis de recanvi generacional en certes parcel·les: clàssics que diuen adeu mentre estrelles de nova planta accedeixen a grans recintes.

PALAU SANT JORDI

CANVI DE CICLE ► L'escenari de Montjuïc exemplifica aquesta sensació d'obertura a un nou *star system*, amb casos simbòlics com l'es-

trena de Bruno Mars, en el seu *24K Magic world tour*, amb les entrades esgotades (7 d'abril), mentre que, en canvi, un habitual com Sting presentarà *57th & 9th* a la sala petita, el Sant Jordi Club (21 de març). Altres cares joves que actuaran al Palau Sant Jordi són Shawn Mendes (12 de maig) i Ariana Grande (13 de juny).

Entre els espanyols, Sabina amb *Lo niego todo* (28 de juny), el debutant guru llatí Juan Magán (19 de març) i un parell de veterans en hores altes, Isabel Pantoja, amb orquestra simfònica (18 de febrer), i Raphael, presentant *Infinitos bailes* (7 d'octubre), a més a més dels ja repetidors Melendi (26 de maig) i

David Bisbal (16 de juny). Abans de tots ells, el Sant Jordi acollirà l'11 de febrer la *Nit de benvinguda a les persones refugiades*, amb Lluís Llach, Manolo García, Sílvia Pérez Cruz i Macaco.

ELS CLÀSSICS

GIRES DE COMIAT ► Entre els veterans del rock que ens visitaran destaquen els caps de cartell del Rock Fest BCN, Aerosmith i Deep Purple, del 30 de juny al 2 de juliol a Can Zam. Els dos grups estaran embarcats en les seves gires de comiat.

Pel Liceu passarà l'exguitarrista de Genesis, Steve Hackett (23 de març), dins d'un Suite Festival que acollirà també Umberto Tozzi (31) i

Status Quo en format acústic (29 de juny). En versió *desendollada* es presentaran igualment Simple Minds: el 30 d'abril a l'Auditori, dins del Festival del Mil·lenni. John Mayall es deixarà veure a Apolo (21 de febrer), mentre que per veure Van Morrison s'haurà d'anar aquesta vegada al Primavera Sound, que l'acollirà el primer cap de setmana de juny.

ESCENA ALTERNATIVA

FESTIVALS I MÉS ENLLÀ ▶ Al Primavera Sound hi seran The XX, Bon Iver, Arcade Fire i Solange, i al Sónar, del 15 al 17 de juny, De La Soul, Justice i Nicolas Jaar.

A Cruïlla BCN, el 7 i 8 de juliol,

estan tancats Youssou N'Dour i Los Fabulosos Cadillacs, i al Vida Festival, del 29 de juny al 2 de juliol a Vilanova i la Geltrú, The Flaming Lips i Phoenix.

Hi haurà concerts destacats en sales com el Sant Jordi Club: Biffy Clyro (25 de gener), The 1975 (3 de febrer), Bastille (5) i els metalers Korn (18 de març) i Ghost (13 d'abril). Al Palau, pop d'etiqueta amb The Divine Comedy (8 de febrer); a Barts, el country-rock alternatiu de Lamb-chop (23 de gener) i la *neochanson* de Benjamin Biolay (24 de març), i a Apolo, Jay-Jay Johanson commemorant els 20 anys de *Whisky* (22 d'abril).

Per Razzmatazz passaran Skunk

BRUNO MARS Al Sant Jordi a l'abril amb entrades esgotades.

Anansie (13 de febrer), Natalia Imbruglia (25), Macy Grey (1 d'abril) i Suzanne Vega (10 de juny).

POP ESPANYOL I CANÇÓ

D'IZAL A RAIMON ▶ Gerard Quintana, Seward i Elefantes commemoraran el primer aniversari de la mort de David Bowie el 10 de gener a Razzmatazz, amb un concert que posarà un sentit pòrtic al 2017. Sense sortir de gener, Izal tancarà gira al Sant Jordi Club (14). La Habitación Roja presentarà *Sagrado corazón* el 3 de febrer a Razzmatazz.

El Sant Jordi Club acollirà també Loquillo (13 de maig), Razzmatazz, a Sidonie (25 de març) i Barts, a La Oreja de Van Gogh (18 de març),

mentre que pel Liceu, dins del Suite Festival, passaran Hombres G (28 de febrer), Sílvia Pérez Cruz (17 de maig) i Jarabe de Palo (20 de maig). El grup de Pau Donés serà, l'1 de juliol, un dels caps de cartell del festival Canet Rock.

En el pop en català, la primavera emmarcarà les estrenes discogràfiques de grups com Mishima i Els Amics de les Arts, en locals i dates encara per confirmar. I en la Cançó, la densa programació de Barnasants, amb cites com la de Maria del Mar Bonet amb Pi de la Serra (teatre Joventut, 10 de febrer) i els 12 recitals de comiat de Raimon al Palau de la Música, del 5 al 28 de maig. ≡

El ciclo de conciertos "El Primer Palau", patrocinado por **Mitsubishi Electric**, cierra su XXI temporada

Recientemente ha tenido lugar en el Palau de la Música de Barcelona el XXI Concierto de clausura del ciclo "El Primer Palau", evento impulsado por la Fundació Orfeó Català-Palau y patrocinado por dieciseisavo año consecutivo por Mitsubishi Electric. Este año el ciclo de conciertos logró dar a conocer a 13 intérpretes nacionales, quienes participaron de 4 conciertos durante los meses de octubre y noviembre.

El ganador del ciclo de este año fue el cuarteto de saxófono Kebyart Ensemble, conformado por Pere Méndez, saxo soprano; Víctor Serra, saxo alto; Robert Seara, saxo tenor y Daniel Miguel, saxo barítono. El cuarteto recibió el premio de 5.000 euros de la mano del Cónsul General de Japón en Barcelona, Naohito Watanabe. Asimismo, el cuarteto ganó el premio otorgado por Catalunya Música para la promoción internacional a través de la red de la Unión Europea de Radiodifusión y el premio Joventuts Musicals de Catalunya al mejor intérprete de obra de autor catalán, con el cual consiguen una participación en el ciclo Xarxa de Músiques.

Los accésitos de 1.500 euros fueron entregados por Hiroaki Ashizawa, presidente de Mitsubishi Electric Europe, sucursal España y por Mariona Carulla, presidenta del Palau de la Música, al pianista Daahoud Salim y al contrabajo Joaquín Arrabal. Por su parte, el premio Especial de la Crítica fue entregado por Esther Piñol.

Tras la ceremonia de entrega de premios presentada por el reconocido periodista, Albert Beorlegui, tuvo lugar el concierto final ofrecido por El Trio Vasnier, formado por Pedro López (flauta), Carmen Alcántara (arpa) y Samuel Espinosa (viola), ganadores de la edición de "El Primer Palau" del 2015.

9 Enero, 2017

CANET DE MAR

Dins el cap de Lluís Domènech i Montaner

- Es completa amb un segon volum l'obra arquitectònica raonada d'un dels pares del Modernisme
- Recopila més d'un centenar d'edificis ■ Els autors reivindiquen un personatge maltractat

Els dos volums que componen l'obra raonada de Lluís Domènech i Montaner ■ T.M.

Teresa Márquez
CANET DE MAR

Dos volums. Més de 1.300 planes. Una trentena d'arxius consultats. Un centenar llarg d'obres construïdes i projectes que no van veure la llum. Les xifres, malgrat ser fredes, fan evident l'esforç titànic dels autors de *Lluís Domènech i Montaner (1849-1923)*. Obra arquitectònica raonada que, el passat 27 de desembre, van presentar al Palau de la Música —una picada d'ullet a l'arquitecte— el primer llibre que completa el que ja es va publicar l'any passat. Els homes i dones del Centre d'Estudis Lluís Domènech i Montaner (Cedim), amb seu a Canet, recullen, d'una banda, la introducció a la història d'aquesta figura clau del Modernisme i les

Diversos projectes en cartera

El Cedim té previst, aquest any, aprofitant la commemoració dels 125 anys de les Bases de Manresa, reivindicar la paternitat del text per part de Domènech i Montaner amb una exposició sobre aquest moment històric, "que va iniciar el camí del que havia de ser la Constitució catalana". La mostra té previst visitar Reus, Manresa i Barcelona i s'està negociant la possibilitat

que també arribi a Canet. Al'abril, prendran part en la jornada de recerca local dels territoris catalans Recercat a Reus, aprofitant que la ciutat, també molt vinculada a Domènech i Montaner, és capital de la cultura catalana. Finalment, també seran a la fira modernista de Canet i a la de Barcelona i continuaran treballant en la creació de l'eix domenechià.

responents a Canet, Comillas, l'Espluga de Francolí, Fogars de Montclús, Lleida, Olot, Palma de Mallorca, Reus, Santander i Tarragona", enumera un dels autors, Carles Sàiz, que recorda que l'ambiciós projecte ja es va començar a gestar l'any 2013. "L'Atles domenechià va ser el

punt de partida perquè ens va permetre situar geogràficament cadascun dels edificis de Domènech i Montaner. El pas següent demanava omplir-los de contingut", assenyalava.

Un treball coral

Acompanyen a Sàiz en aquest intens treball de recerca Sergi Alcalde, Maite Carbonell, Gemma Martí, Xavier Mas, Pilar Salmerón i Miquel Terreu. Un dels aspectes clau de l'obra és haver recuperat els projectes sense executar de l'arquitecte que "permeten completar l'univers de l'arquitecte i, al mateix temps, demostrar que bona part d'allò que va quedar en paper es va poder traslladar a la pedra als edificis que va aixecar més endavant". De fet, tal com reconeix un altre dels autors, Xavier Mas, "van ser

raons econòmiques les que van impedir realitzar els projectes que, en cas d'haver-se construït, serien obres cabdals de l'arquitectura modernista". La introducció de l'obra raonada permet, segons Carles Sàiz, classificar els elements característics i significatius de l'obra de Domènech i Montaner. En aquest sentit, recorda que, per l'arquitecte, "l'estètica no estava renyida amb la funcionalitat". "Els edificis i projectes de Domènech estan fets perquè tinguin un ús i mostren l'esperit trencador de l'autor amb les normes fixades fins llavors", comenta. L'acústica, l'aprofitament de la llum natural, la innovació en les línies i en els espais, la presència d'elements inspirats en la natura i la incorporació de sistemes de ventilació i hi-

La frase

"Hem volgut revalorar l'arquitecte, que no ha tingut l'atenció que es mereix com a pare del Modernisme"

Carles Sàiz

COAUTOR DE L'OBRA ARO. RAONADA DE DOMÈNECH I MONTANER

giènics són alguns dels àmbits tractats en profunditat per entendre millor l'obra arquitectònica. "Ens trobem davant d'un geni capaç de dissenyar el Palau de la Música o l'hospital de Sant Pau amb tota la seva magnificència i d'un arquitecte capaç d'aprofitar al màxim la llum natural en un edifici de pisos barats o d'instal·lar-hi lavabos a cada planta", apunta Sàiz.

Joiès amagades

La recerca exhaustiva entre els arxius ha permès descobrir autèntiques joies mig amagades, com ara un projecte de reforma urbanística de Ciutat Vella. "Aquí trobem l'exemple clar de l'arquitecte urbanista, capaç d'imaginar una ciutat nova, adaptada als nous temps", comenta Sergi Alcalde, que hi afegeix que en aquest plantejament no només es canvia la fesomia global, sinó que es vol potenciar l'aspecte econòmic de l'urbisme incloent-hi serveis com poden ser un teatre, un mercat, un basar o un hotel de luxe. "Hauria estat el gran projecte modernista europeu", assenyalava Carles Sàiz. Xavier Mas hi afegeix que Domènech i Montaner no va combregar mai amb l'artífex de l'Eixample, Ildefons Cerdà, que "considerava que no havia sabut orientat els carrers i que era un pèl simplista".

Pare del Modernisme

"Hem volgut revalorar l'arquitecte, que no ha tingut l'atenció que es mereix com a pare que el considerem del Modernisme", destaca Carles Sàiz, que aventura que aquest desconeixement es justifica, en bona part, per un pensament polític que el va condemnar a l'oblit. Un cop reunida l'obra arquitectònica, Lluís Domènech i Montaner demana molt més. "Ens trobem davant una figura polidèdrica que va destacar en àmbits molt diversos en els quals cal aprofundir", defensa Xavier Mas. ■

Dins el cap de Lluís Domènech i Montaner

REpte Es completa amb un segon volum l'obra arquitectònica raonada d'un dels pares del Modernisme **GROS** Recopila més d'un centenar d'edificis fets i projectes sense realitzar **PES** Els autors reivindiquen un personatge maltractat

Teresa Márquez
CANET DE MAR

Dos volums. Més de 1.300 planes. Una trentena d'arxius consultats. Un centenar llarg d'obres construïdes i projectes que no van veure la llum. Les xifres, malgrat ser fredes, fan evident l'esforç titànic dels autors de *Lluís Domènech i Montaner (1849-1923). Obra arquitectònica raonada* que, el passat 27 de desembre, van presentar al Palau de la Música –una picada d'ullet a l'arquitectura– el primer llibre que completa el que ja es va publicar l'any passat. Els homes i dones del Centre d'Estudis Lluís Domènech i Montaner (Cedim), amb seu a Canet, han enllestit l'obra, que recull, d'una banda, la introducció a la història d'aquesta figura clau del Modernisme i les claus per interpretar la seva arquitectura i, de l'altra, la relació exhaustiva de les obres localitzades a Badalona, Balaguer, Barcelona i Bilbao. Tot i això, el 97% del volum està dedicat a l'obra de la capital catalana. “El segon volum, que vam publicar primer, recopilava les obres corresponents a Canet, Comillas, l'Espluga de Francolí, Fogars de Montclús, Lleida, Olot, Palma de Mallorca, Reus, Santander i Tarragona”, enumera un dels autors, Carles Sàiz, que recorda que l'ambició projecte ja es va començar a gestar l'any 2013. “L'At-

Diversos projectes en cartera

El Cedim té previst, aquest any, aprofitant la commemoració dels 125 anys de les Bases de Manresa, reivindicar la paternitat del text per part de Domènech i Montaner amb una exposició sobre aquest moment històric, “que va iniciar el camí del que havia de ser la Constitució catalana”. La mostra té previst visitar Reus, Manresa i Barcelona i s'està negociant la possibilitat que també arribi a Canet.

A l'abril, prendran part en la jornada de recerca local dels territoris catalans Recercat a Reus, aprofitant que la ciutat, també molt vinculada a Domènech i Montaner, és capital de la cultura catalana. Finalment, també seran a la fira modernista de Canet i a la de Barcelona i continuaran treballant en la creació de l'eix domenechià.

Les frases

“Els projectes sense executar ens demostren que bona part d'allò que va quedar en paper es va poder traslladar a la pedra més endavant”

“Hem volgut revalorar l'arquitecte, que no ha tingut l'atenció que es mereix com a pare del Modernisme”

Carles Sàiz
COAUTOR DE L'OBRA ARQ. RAONADA DE DOMÈNECH I MONTANER

les domenechià va ser el punt de partida perquè ens va permetre situar geogràficament cadascun dels edificis de Domènech i Montaner. El pas següent demanava omplir-los de contingut”, assenyala.

Un treball coral

Acompanyen a Sàiz en aquest intens treball de recerca Sergi Alcalde, Maite Carbonell, Gemma Martí, Xavier Mas, Pilar Salmerón i Miquel Terreu. Un dels aspectes clau de l'obra és haver recuperat els projectes sense executar de l'arquitecte que “perme-

ten completar l'univers de l'arquitecte i, al mateix temps, demostrar que bona part d'allò que va quedar en paper es va poder traslladar a la pedra als edificis que va aixecar més endavant”. De fet, tal com reconeix un altre dels autors, Xavier Mas, “van ser raons econòmiques les que van impedir realitzar els projectes que, en cas d'haver-se construït, serien obres cabdals de l'arquitectura modernista”. La introducció de l'obra raonada permet, segons Carles Sàiz, classificar els elements característics i

significatius de l'obra de Domènech i Montaner. En aquest sentit, recorda que, per l'arquitecte, “l'estètica no estava renyida amb la funcionalitat”. “Els edificis i projectes de Domènech estan fets perquè tinguin un ús i mostren l'esperit trencador de l'autor amb les normes fixades fins llavors”, comenta. L'acústica, l'aprofitament de la llum natural, la innovació en les línies i en els espais, la presència d'elements inspirats en la natura i la incorporació de sistemes de ventilació i higiènics són alguns dels àmbits tractats en profunditat per entendre millor l'obra arquitectònica. “Ens trobem davant d'un geni capaç de dissenyar el Palau de la Música o l'hospital de Sant Pau amb tota la seva magnificència i d'un arquitecte capaç d'aprofitar al màxim la llum natural en un edifici de pisos barats o d'instal·lar-hi lavabos a cada planta”, apunta Sàiz.

Joies amagades

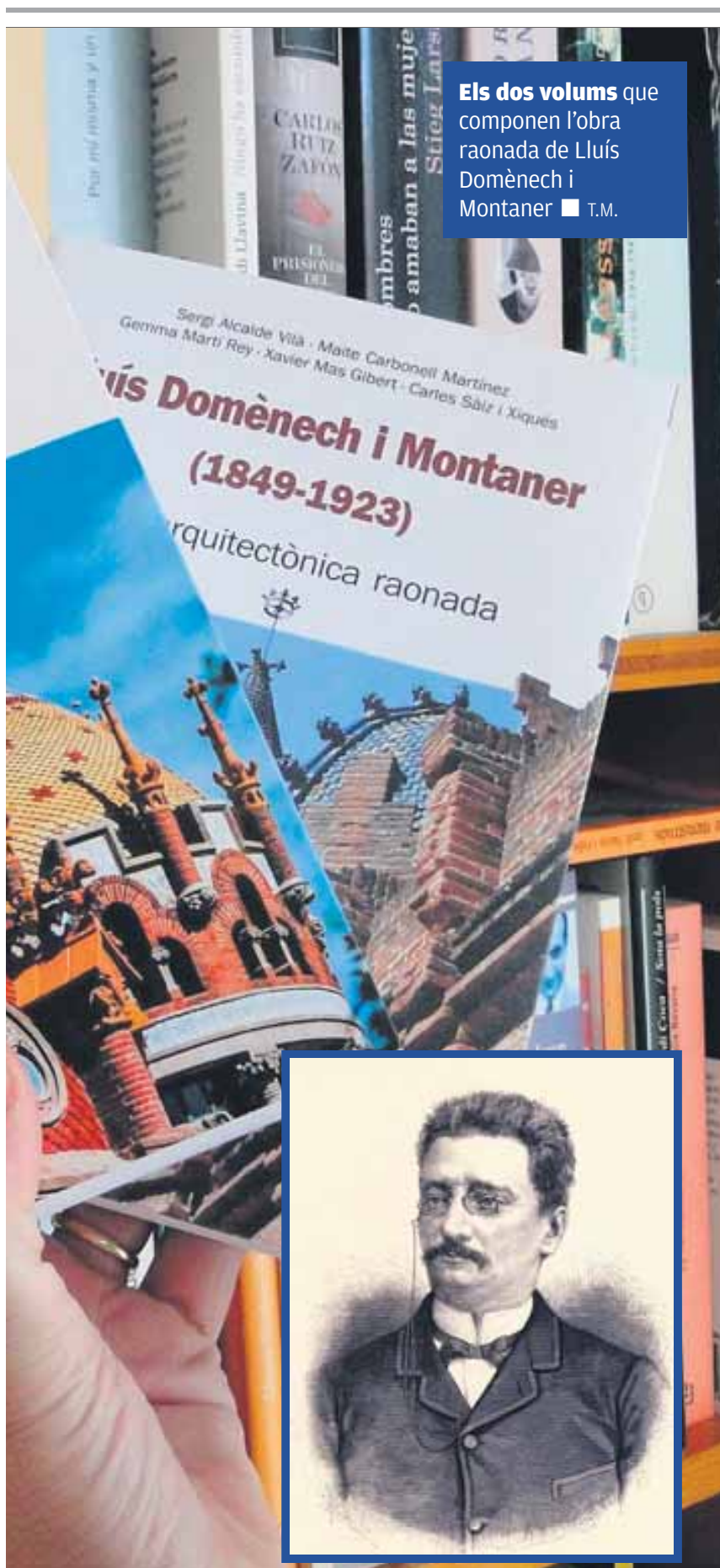
La recerca exhaustiva entre els arxius ha permès descobrir autèntiques joies mig amagades, com ara un projecte de reforma urbanística de Ciutat Vella. “Aquí trobem l'exemple clar de l'arquitecte urbanista, capaç d'imaginar una ciutat nova, adaptada als nous temps”, comenta Sergi Alcalde, que hi afegeix que en aquest plantejament no només es can-

via la fesomia global, sinó que es vol potenciar l'aspecte econòmic de l'urbisme incloent-hi serveis com poden ser un teatre, un mercat, un basar o un hotel de luxe. “Hauria estat el gran projecte modernista europeu”, assenyala Carles Sàiz. Xavier Mas hi afegeix que Domènech i Montaner no va combregar mai amb l'artífex de l'Eixample, Ildefons Cerdà, que “considerava que no havia sabut orientar els carrers i que era un pèl simplista”.

“Hem volgut revalorar l'arquitecte, que no ha tingut l'atenció que es mereix com a pare que el conside-

rem del Modernisme”, destaca Carles Sàiz, que aventura que aquest desconeixement es justifica, en bona part, per un pensament polític que el va condemnar a l'oblit. Un cop reunida l'obra arquitectònica, Lluís Domènech i Montaner demana molt més. “Ens trobem davant una figura polièdrica que va destacar en àmbits molt diversos en els quals cal aprofundir”, defensa Xavier Mas. Carles Sàiz hi afegeix que, malgrat que el corpus arquitectònic ja està editat, “és molt fàcil que, amb el temps, apareguin més obres que caldrà incorporar”. ■

EL MECENATGE AL SEGLE XXI

Diners per a la cultura catalana a contracorrent i de resistència

Durant bona part del segle XX el finançament privat va ser clau per a la supervivència d'una cultura i una llengua minoritzades

SÍLVIA MARIMON
BARCELONA

Luci Minici Natal Quadroni va néixer el 97 dC a Bàrcino i es va convertir en un heroi després de guanyar la 227 Olimpíada. Però les quadrigues no eren el seu únic talent: Minici era també un home generós i, amb el seu pare, va fer construir unes termes públiques –les seves restes es conserven sota la plaça Sant Miquel– per als ciutadans de Bàrcino. No s'ha de menystenir la seva importància: era un dels únics edificis d'esbarjo de la ciutat. Un altre patrici romà, Cecili Optat, va disposar en el seu testament que cada any, el 10 de juny, es distribuïssin olis perquè romans de tots els orígens es poguessin untar dins les termes públiques. La història del mecenatge té uns orígens preterits i són innumbrables els benefactors, molts d'anònims, que han finançat la vida artística, científica i pedagògica dels seus conciutadans.

Francesca Bonnemaison

1941), l'home que va començar la reconstrucció dels monestirs de Poblet, Santes Creus i d'Escornalbou. Quan Primo de Rivera va prohibir la celebració pública dels Jocs Florals a Barcelona el 1927, Toda va reservar unes habitacions a l'Hotel Colón per fer-ho privadament. Una altra mecenes infatigable va ser Francesca Bonnemaison. Va impulsar l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular per a la Dona (1909), que va arribar a tenir prop de 8.000 associades. Pau Casals va ser un altre home generós. Va crear el 1926 l'Associació Obrera de Concerts i va dedicar esforços i part del patrimoni a formar els intèrprets perquè toquessin per a la classe treballadora. Lallista d'iniciatives que hi va haver abans de la Segona República és llarga.

"La prohibició va ser un fort estímul per a la creació. Les iniciatives van ser més ambiciosos per superar la dificultat, i els símbols catalans, la llengua en primer terme, van esdevenir elements de cohesió social davant del disseni desintegrador", escriu Joan Samsó a *El mecenatge cultural a Catalunya durant el segle XX* (Proa). Al final de la dictadura havien sorgit iniciatives com l'Editorial Barcino (1924), de Josep M. de Casacuberta. Aquesta editorial, que ambicionava divulgar els clàssics, va ser tot un èxit: *Lo somni* de Bernat Metge, el primer volum d'*Els Nostres Clàssics*, va esgotar-se en quinze dies.

"Hi havia una consciència antidictadura i un clar sentit de país, no depenia de si s'era d'esquerra o dreta. Per això aquestes col·leccions tenien tant d'èxit", afirma Casassas. També en temps de Primo de Rivera van sorgir la llibreria Catalònia, Edicions Proa, l'editorial La Mirada de Sabadell, l'editorial Joventut... El 1927 fins i tot es va organitzar a Madrid una Exposició del Llibre Català amb més de sis mil volums.

Si hi ha una peculiaritat força comuna entre alguns dels mecenes del segle passat és l'inconformisme. Un dels més insubornables va ser Rafael Patxot. Nascut el 1872 a Sant Feliu de Guíxols, es va enriquir fabricant taps de xampany i es va iniciar en l'exercici del mecenatge amb les "fundacions familiars de recordança", com ell les anomenava. Va ajudar l'Institut de Cultura de la Dona, l'Orfeó Català, l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona... Va tirar endavant molts premis i va fer possible, entre moltes coses, l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya o l'Estudi de la Masia Catalana. "Va impulsar molts estudis decisius en l'àmbit de la meteorologia i l'astronomia i va finançar una colla de publicacions de l'IEC", diu Llanas.

Mecenatge d'urgència

Franco va enviar Patxot a l'exili, però el mecenes ni va deixar de donar suport als intel·lectuals ni va callar. Va deixar un volum de memòries, *Guaitant enrere*, on s'acomia dient: "Una cosa és ajupir-se a força major, i l'altra és fer-se company, còmplice o apòloga de la tirania". Francesc Cambó va ajudar corporacions com l'IEC, i escriptors com Josep Carner i Josep Maria de Sagarra i el pintor Josep M. Sert. També va acumular, com a col·leccionista, moltes obres d'art i va donar part del seu fons al MNAC i al Prado. Un dels seus llegats més importants va ser la Fundació Bernat Metge i la Fundació Biblioteca Catalana. Però no tot han sigut grans patricis. El 1892 es va crear l'Agrupació Protectora de l'Ensenyança Catalana amb una oferta de cursos de llengua, geografia i història de Catalunya i de lectura i escriptura. Amb les aportacions dels socis, va impulsar la llengua i l'escola catalana.

Després de la victòria de Franco, hi va haver sobretot un mecenatge d'urgència. L'editor Josep Janés i Olivé (1914-1959) va ajudar alguns escriptors catalans durant la postguerra franquista comprant-los traduccions al castellà que de vegades ni publicava. "L'Agrupació Benèfica Minerva, de Fèlix Millet i Maristany, en la immediata postguerra va aixoplugar diferents escriptors que malvivien en la

01. Façana del Teatre Romea el 1865.

TEATRE ROMEA

02. Un exemplar de la col·lecció *Els Nostres Clàssics* de l'Editorial Barcino.

PERE TORDERA

03. Cultura en Ruta del 1970.

ARXIU OMNIUM CULTURAL
04. La Biblioteca Popular de la Dona.

FREDERIC BALLELL

(ARXIU FOTOGRAFIC DE BARCELONA)

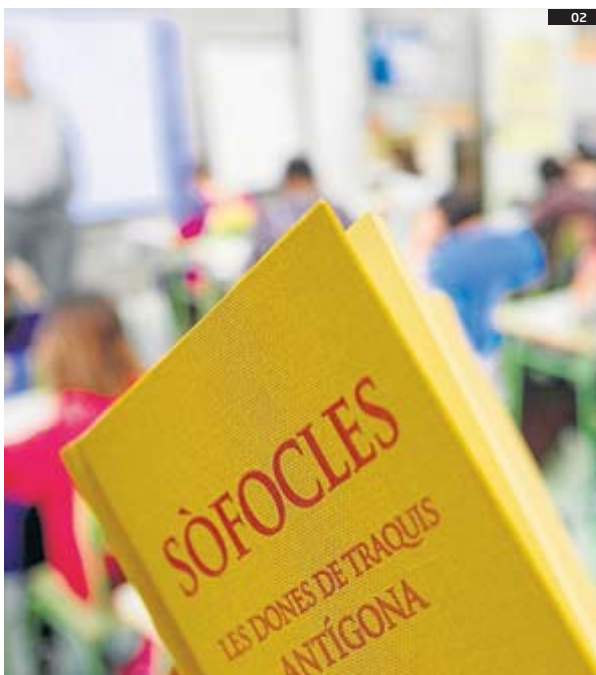
intempèrie més inhòspita", diu Llanas. Millet, que es va fer ric amb les assegurances, també va tenir un paper destacat en l'Orfeó Català que havia fundat el seu oncle, Lluís Millet, el 1891.

Òmnium Cultural

A la dècada dels seixanta del segle passat, la figura solitària del gran mecenes es va començar a diluir i van proliferar més les associacions i agrupacions. "Comença a haver-hi una mínima estructura cultural i el mecenatge ja no té aquell punt d'urgència i de supervivència dels anys 40", explica l'historiador Francesc Vilanova. Una de les primeres entitats que va plantar cara al franquisme va ser Òmnium Cultural, que va néixer davant de notari com a societat civil el juliol del 1961. Els cinc mecenes que van impulsar Òmnium van ser Lluís Carulla i Canals, Joan B. Cendrós i Carbonell, Fèlix Millet i Maristany, Pau Riera i Sala i Joan Vallvé i Creus. "Hi ha coses que cal fer i que només nosaltres podem fer", va dir Cendrós, l'home que a

Francesc Cambó

partir d'un *after shave*, Floïd, va aixecar un gran imperi. A part de cofundador d'Òmnium Cultural, Cendrós va ser editor, promotor cultural, activista, patrocinador de la Gran Enciclopèdia Catalana i creador del premi Sant Jordi. Però dinamitzar la cultura catalana en temps de dictadura tenia els seus perills. El desembre del 1963, la policia va fer un escorcoll i va precintar la seu d'Òmnium. L'entitat va ser clandestina fins al 1967. Malgrat els entrebancs, en temps de la dictadura va tirar endavant moltes iniciatives: durant vint anys va ser el principal suport de l'IEC i va fer accions fora de Catalunya, com l'Òmnium Culturel a París.

Lluís Carulla

Imitant els bibliobusos de la Guerra Civil, Lluís Carulla va idear Cultura en Ruta. Era una biblioteca

ambulant que durant vuit anys va portar arreu llibres en català. També va crear el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes o el Moviment Rialles. Són molts els mecenes que van contribuir a la supervivència de la cultura: l'escriptor i financer de Reus Francesc Recasens va dedicar molt esforç i diners a la recuperació del Teatre Remea. L'escriptor i historiador Antoni Rovira i Virgili va fer de mecenes de la *Revista de Catalunya*. Isidre Bonjans va formar la millor col·lecció del món d'edicions d'*El Quixot* i la va donar a la Biblioteca de Catalunya. I tot sense oblidar els milers de ciutadans que, associant-se o fent aportacions, van estimular la creativitat i la cultura. Amb tots ells, l'activitat no es va aturar mai. —

Preservar
"La cultura catalana ha sobreviscut gràcies a l'activitat callada i tenaç de milers de ciutadans", diu Llanas

Resistir
"La prohibició va ser un fort estímul per a la creació, les iniciatives van ser més ambiciosos", escriu Samsó

Desclot

Vicent Sanchis

La setmana dels fanalets

A partir d'ara i fins a la celebració –o no– del referèndum, cada setmana serà temàtica. O cada dia. El dia espanyol de l'ANC, el dia espanyol del Cor de l'Orfeó Català o el dia espanyol de l'etiqueta separatista d'Anís El Mono. El dia de cada dia contra algú. La setmana passada va ser la setmana del fanalet. I en van alçar una com un campanar els defensors de la més tendra infància corrompuda a Vic per la follia independentista. Es va fer la cavalcada, la va transmetre TV3, es va triplicar la venda de fanalets estelats i els van exhibir pares i nens amb la

El concepte
d'adoctrinament
és ben discutible

mateixa innocència amb què
reben els Reis. Es fa difícil
parlar d'adoctrinament perquè
no n'hi va haver gaire. Poc cal
adoctrinar ja a Vic o a Osona. I
no sembla que la "doctrina"

sigui tan letal. Almenys no és tan aspra com la que han impartit durant anys els soldats en totes les fires de la infància. O la que imparteixen els toreros als seus fills "*ya mucha honra y qué pasa, desgraciados*". El concepte d'adoctrinament és ben discutible. I encara ho és més els dels fanalets adoctrinadors. Per contra, sembla poc discutible que hi ha una mala llet celtibèrica desbocada contra els partidaris de la independència. Que són escorxats davant l'audiència espanyola com degenerats, heretges, totalitaris, corruptes, adoctrinadors, imbècils o miserables. Quan algú és tot això s'aixeca la veda. El tir a l'infracumà. Qui pot qüestionar qualsevol mesura violenta si qui en pateix els efectes és el dimoni? És aquesta doctrina la que fa por.

L'agenda

BARCELONA

18.30 MÚSICA

'Tastets de música clàssica'. Audicions de música clàssica comentades per Miguel López Romero, a la Biblioteca La Sagrera.

BARCELONA

20.00 CINEMA

'Las ventajas de ser un marginado'. Al Centre Cívic Sagrada Família (c/ Provença, 480) es projecta aquesta pel·lícula de Stephen Chbosky.

Strauss al Palau de la Música

BARCELONA

21.00 CONCERT

L'Orquestra Filharmònica de Lemberg protagonitza *Gran gala Strauss* al Palau de la Música.

Obres mestres del Thyssen

BARCELONA

EXPOSICIÓ

Encara es pot visitar a CaixaForum l'exposició *Un Thyssen mai vist*.

BARCELONA

20.00/22.00 CONCERT

'WTF Jam Session'. Les *What The Fuck Jam Sessions* dels dilluns a la sala Jamboree s'han convertit en tota una institució a la ciutat de Barcelona.

BARCELONA

20.30 CONCERT

'Mestres del jazz'. Al Jazz Sí Club (c/ de Requesens, 2) hi ha cada dilluns actuació a càrrec dels mestres del Taller de Músics.

Nacional

P8-9

Símbols de poder polític en venda

Partits com l'antiga CDC i el PSC han hagut de canviar de seu per estalviar

La seu històrica del Partit dels Socialistes de Catalunya, al carrer Nicaragua de Barcelona. Ja venuda, el partit encara hi treballa fins que es traslladi a la nova, al Poblenou ■ ORIOL DURAN

Símbols de poder polític en venda

HEGEMÒNICS • CiU i el PSC, els partits que han liderat el país des de la recuperació de la democràcia, s'han de vendre les seues històriques per fer front al deute i a la pèrdua d'ingressos **XIFRES** • UDC, en fallida, té 22,5 milions de deute; el PSC, 12 milions, i ICV, 11

Xavier Miró
BARCELONA

Els tres grans partits que han dirigit els governs de Catalunya durant tres dècades i mitja de democràcia s'han vist obligats el darrer any a vendre les seues històriques, convertides amb el temps en símbols de poder polític. Nicaragua era sinònim de PSC; Còrsega, de CDC, i, des de fa una dècada, Nàpols, d'UDC. L'embranchida electoral, primer d'ERC, i després de Ciutadans, anunciava una fragmentació de l'espai polític i un debilitament dels poders històrics, que han acabat portant la CUP al Parlament; Barcelona en Comú, al consistori de la capital del país, i En Comú Podem, al Congrés. Tant CDC com el PSC i UDC han hagut de vendre les seues

per eixugar deute. Convergència ha hagut d'avaluar amb quinze seus territorials la fiança imposada pel jutge del cas Palau per tal de poder vendre l'edifici de Còrsega i comprar un nou local. Tot i que encara hi són provisionalment, els socialistes han venut Nicaragua per traslladar-se al Poblenou. En el cas d'UDC, té la seu en venda, però el seu deute és tan elevat que ha hagut de recórrer al concurs de creditors i el partit està en liquidació com a organització. Però també ICV té un deute elevat per la compra de la seva seu i ERC n'arrossega un de menor pel canvi de seu de fa uns anys. CDC i el PP no informen del seu deute, i C's, la CUP i Demòcrates no en reconeixen cap. CDC va comprar l'edifici del carrer Còrsega, de 3.600 m² i sis plantes, el 1998. Després del gir independentista, el canvi de sigla i l'om-

bra del cas Palau i altres afers, acaba de traslladar-se a una nova seu. L'objectiu de la venda és eixugar el deute de 6,8 milions de l'extinta federació de CiU, que el nou Partit Demòcrata afronta, en principi, en solitari per la negativa d'UDC a assumir-ne una part. CDC va posar la seu de Còrsega com a garantia de la fiança de 3,2 milions que li va imposar el jutge que va instruir el cas Palau. Per permetre'n la venda, el jutjat va acceptar posteriorment avalar la fiança amb quinze locals més del partit. La venda de l'edifici a un grup inversor de Hong Kong també li hauria permès comprar per 6,4 milions, segons *La Vanguardia*, la nova seu del PDeCAT, de 2.128 m² i cinc plantes, al carrer Provença, tocant al passeig de Sant Joan. El PDeCAT té avui 12.100 associats al corrent de pagament de la quo-

ta, mentre que la darrera CDC en tenia 14.000.

El PSC ha venut la històrica seu que va estrenar el 1978 al carrer Nicaragua del barri barceloní de les Corts. Amb 38 anys, el nom de Nicaragua es va acabar associant com a sinònim automàtic al partit dels socialistes catalans. Una immobiliària ha comprat el gran edifici, de cinc plantes i 4.700 metres quadrats, per 10 milions a través d'un contracte d'arres que permetria encara rebaixar el preu. L'objectiu del partit és eixugar part dels 11,7 milions de deute. El PSC es traslladarà a un local de 1.500 m², de lloguer amb dret a compra, al carrer Pallars del barri del Poblenou, en ple districte 22@.

Fa cinc anys, el PSC tenia 23.084 militants i, després de les escissions d'Avancem i MES, i un cop donats de baixa el miler de militants que no pagaven la quota de feia temps, avui en són 17.294. Però n'havien perdut més —uns 7.000— entre els anys 2000 i 2008, quan el PSC, amb Maragall al capdavant, va apostar per un nou Estatut per a Catalunya i el partit de Ciutadans va néixer com a resposta en contra.

"Unió Democràtica ha arribat al final", afirmava el primer dissabte de novembre davant del consell nacional del partit el secretari general d'UDC, Ramon Espadaler. Sense representació parlamentària ni a Catalunya ni al Congrés dels Diputats en les darreres eleccions catalanes i espanyoles, i després d'haver trencat amb CDC pel gir independentista i d'haver vist com s'escindia la meitat del partit, UDC

17.294
militants té avui el PSC.

12.100
associats té el PDeCAT.

8.500
militants té avui ERC.

4.358
militants té ICV.

4.000
militants té Ciutadans.

s'enfronta sense ingressos públics a un deute de 22,5 milions que no ha pogut assumir i que l'ha obligat a declarar-se en concurs de creditors. Ha posat en venda per 5,5 milions la seu de 2.000 metres quadrats i tres plantes situada al carrer Nàpols, que va adquirir el 2006. El partit té 3.500 militants i continua actiu políticament. El concurs de creditors atura qualsevol activitat econòmica, però no impedeix el funcionament polític de la formació, que es vol reformular per continuar en l'esfera pública.

ICV, en procés de confluència amb actors nous que amenaçaven

de disputar-li l'espai, també arrossega un deute d'11,1 milions per la compra d'un local envellit i rehabilitat íntegrament per donar cabuda a la nova seu al passatge del Relotge, al Gòtic, de 1.150 m², després que el 2007 se li acabés un antic contracte de lloguer a bon preu al carrer Ciutat. ICV justifica l'elevat deute al·legant que, a diferència d'altres formacions, mai ha negociat amb els bancs una condonació. La formació té 4.358 militants.

L'altra cara de la moneda són els partits en expansió durant la darrera dècada, com ERC, Ciutadans i la CUP. Si bé ERC ha viscut el dal-

tabaix de la crisi electoral posterior al govern tripartit, s'ha recuperat en poc temps. L'expansió de la marca històrica de l'esquerra de la República va arribar amb la primera embranzida independentista, que li va permetre ser clau per decantar el govern de la Generalitat cap al PSC de Pasqual Maragall el 2003. El novembre del 2006, estrenava la seu actual, de 2.500 m², en una illa interior del carrer Calàbria. En tres anys havia passat de 5.500 a 10.000 militants i deixava enrere l'històric local de només 500 m² al carrer Villarroel. Amb les escissions de Reagrupament i Soli-

La seu de CDC, al carrer Còrsega, ja està en obres per ser convertida en pisos de luxe. A baix, la seu d'UDC al carrer Nàpols, també en venda ■ ORIOL DURAN

daritat Catalana per la Independència al final del tripartit, ERC va perdre militància i va retrocedir fins als 7.700 el 2011. Avui ERC té 8.500 militants. Al tancament de l'exercici passat, la Fundació Josep Irla, titular del patrimoni immobiliari del partit republicà, tenia un deute de 3 milions i escaig per la compra de Calàbria, gairebé tres quartes parts dels 4,2 milions de deute immobiliari total del partit.

Podem Catalunya té una seu de lloguer de 240 m² al carrer Sardeña. De l'agost del 2015 al gener d'enguany, va ser la central del grup de Catalunya Sí que es Pot i, des de llavors, dona cabuda a la formació liderada per Fachín. Podem té 50.179 inscrits a Catalunya, però no paguen quota. La formació rep aportacions voluntàries, però no té una llista específica, perquè les donacions, explica, es comptabilitzen juntament amb els llegats, els "excedents de sous de càrrecs públics" i els ingressos de micromecenatge.

Fins fa dos anys, la CUP no tenia seu nacional, sinó que cada assemblea local tenia la seva seu en cada municipi. De fet, la militància nacional no existeix a la CUP. Cada militant ho és de l'assemblea local del seu municipi. Dos anys després d'obtenir representació al Parlament, el 2014 inauguraven una seu nacional al carrer Casp de Barcelona, un local de lloguer a peu de carrer. La formació té 1.970 militants que paguen quota i un miler

CDC ha venut la seva seu per afrontar el deute de 6,8 milions de CiU, mentre que el PP no informa del seu

de simpatitzants registrats que participen en les assemblees.

Ciutadans té la seu catalana al carrer Balmes, en règim de lloguer. Arrencaven amb 3.000 militants fa deu anys, quan van obtenir tres diputats al Parlament per primer cop. Avui, convertits en la primera força de l'oposició a la cambra, en són 4.000.

El PP català va comprar l'any 2003 la seva seu actual, de 900 m² i dues plantes, al carrer Urgell. Tot i que no informen del deute, fonts de la formació expliquen que queda per pagar el 75% de la hipoteca associada a la seu. El PP assegura que té 33.790 afiliats a Catalunya, tot i admetre que no ha regularitzat els corrents de pagament.

Finalment, Demòcrates de Catalunya, l'escissió que va partir en dos la històrica UDC i que avui integra la coalició governamental Junts pel Sí, té de seu un petit pis de lloguer de 100 m² en un entresòl del carrer Calàbria de Barcelona. No té deute i no se n'espera, tenint en compte que ha renunciat per estatuts a disposar de crèdits bancaris. Amb un any just de vida, tenen 2.300 voluntaris que paguen quota i poden triar una quantitat variable que va dels 5 als 20 euros mensuals. ■

FIN DEL JUEGO: NÓOS, GÜRTEL A SENTENCIA

Una gran parte de los macrojuicios por corrupción que se están celebrando quedarán vistos para sentencia este año. **PÁG 8 y 9**

CARLA DE JORGE

Empresas & Finanzas

FIN DEL JUEGO NÓOS, GÜRTEL Y LAS 'BLACK' SE ACERCAN A SU SENTENCIA

Una gran parte de los macrojuicios por corrupción que se están celebrando en España quedarán este año visto para su fallo

Eva Díaz / Javier Romera MADRID.

Fin de la partida. La llegada del nuevo año traerá consigo el final de varios de los macrojuicios por corrupción que se están celebrando en España y que, en algunos casos, quedarán incluso vistos para sentencia. Uno de los casos más mediáticos y significativos será el del Instituto Nóos, la red de empresas creada por el cuñado del Rey Felipe VI, Iñaki Urdangarín, y su socio Diego Torres para construir una maraña de facturación ficticia, con la que desviaron hasta 6,2 millones de euros de las administraciones públicas. Todo apunta a que el exduque de Palma será condenado a prisión -dada la alta pena de 19 años de cárcel que ha solicitado para él el Ministerio Público-, pero habrá que esperar también a la posible condena para la Infanta Cristina.

Es la primera vez que se sienta en el banquillo por corrupción un miembro de la Familia Real, pero teniendo en cuenta que sólo le acusa actualmente el sindicato Manos Limpias, que pide para ella ocho años de cárcel por cooperadora necesaria en dos delitos fiscales, y que esta organización está también procesada por la creación de una supuesta trama de extorsión, fraude de subvenciones, estafa y delitos contra la Hacienda pública, parece poco probable que se le vaya a condenar.

La trama 'Gürtel'

Otra de las resoluciones más esperadas está relacionada con Gürtel. El Tribunal Superior de Justicia de Valencia (TSJCV) deberá dictar sentencia sobre el primer juicio a los cabecillas de la red en lo que se conoce como la pieza de Fitur. Se dictaminará así sobre el posible amañeo de contratos por parte de la Generalitat valenciana para su adjudicación a la red en relación con la feria de turismo. En octubre empe-

zó también, tras más de seis años de investigación, el juicio por la primera época del caso Gürtel. Son un total de 39 imputados, entre los que se encuentra el cabecilla de la trama, Francisco Correa, o el extesorero del PP, Luis Bárcenas, para los que la Fiscalía pide 125 y 42 años de prisión, respectivamente, en el marco de las actividades realizadas entre 1999 y 2005 y que supusieron el desvío de 863 millones de euros.

Los casos se acumulan en los Juzgados

Grandes tramas de corrupción llevan instruyéndose casi una década sin resolución. La Justicia se atasca por falta de medios y personal y reconoce su situación precaria. La última memoria del Tribunal Superior de Justicia de Andalucía (TSJA) aseveraba que la celeridad es necesaria en los casos que investigan supuestos actos de corrupción e implican a cargos públicos. Sin embargo, hay casos encañados como el 'Palma Arena', en el que tras diez años de investigación sólo se ha juzgado una de las 20 piezas o la segunda parte de 'Gürtel' que aún está lejos de llegar al banquillo. Como paradoja, hay tramas que vuelven tras los años, como la protagonizada por Mario Conde.

10 AÑOS

Es el tiempo que lleva instruyéndose 'Palma Arena' sin resolución final.

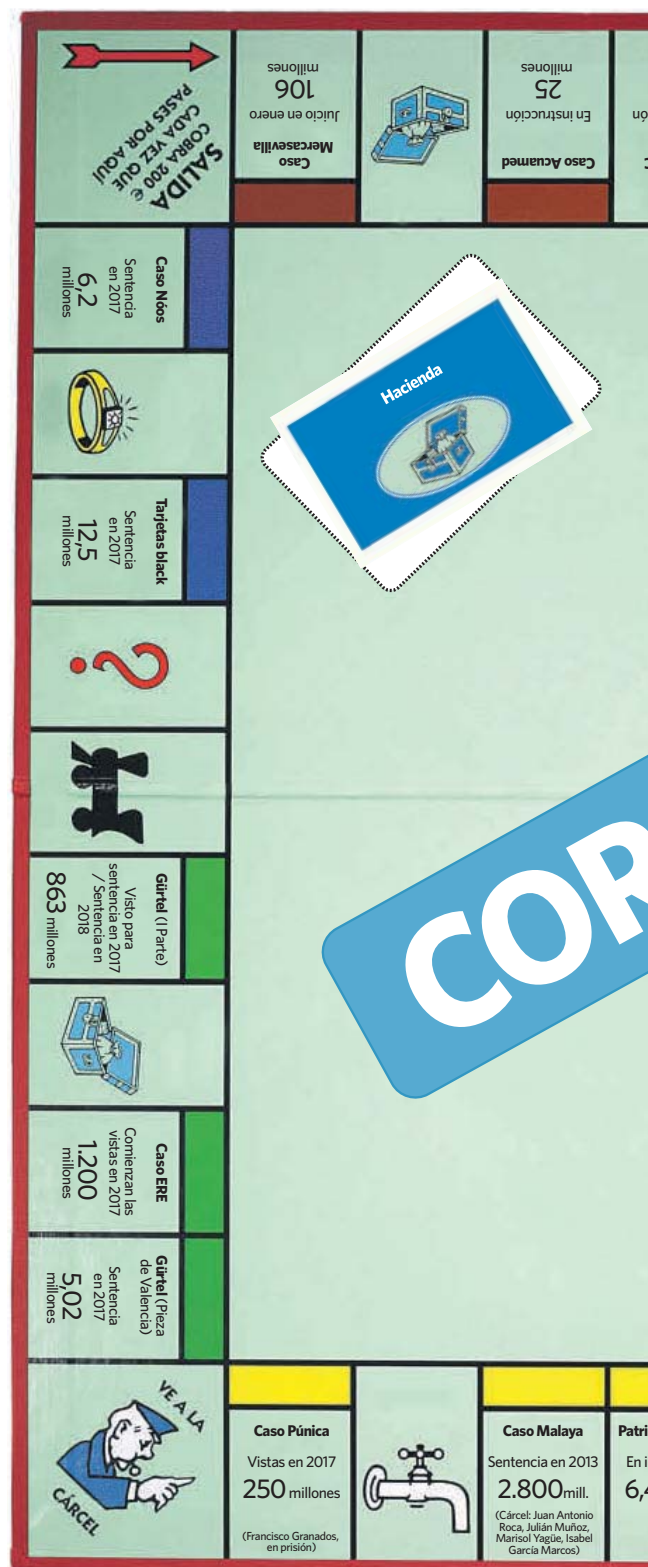
El tribunal, presidido por Ángel Hurtado, prevé que el juicio se alargue, al menos, hasta primavera, dirimiendo además la posible responsabilidad de otros encausados, como el propio Partido Popular como partícipe a título lucrativo. Tras varias sesiones, quedan aún por declarar un total de 300 testigos, entre los que se encuentra la expresidenta de la Comunidad de Madrid Esperanza Aguirre, así como los exministros Francisco Álvarez Cascos, Javier Arenas, Ángel Acebes y Jaime Mayor Oreja, a petición de la defensa del propio Bárcenas, que solicitó su comparecencia en un escrito remitido a la Sala de lo Penal el pasado mes de julio.

Las tarjetas 'black'

En la sede de la Audiencia Nacional en la localidad madrileña de San Fernando de Henares, y de forma paralela a la Gürtel, se está celebrando también la vista por el uso de las tarjetas black, primero en Caja Madrid y después en Bankia. Todo ello después de que el magistrado Fernando Andreu abriera juicio oral en febrero del pasado año contra el expresidente de Caja Madrid Miguel Blesa, el expresidente de Bankia, Rodrigo Rato, y otros 64 antiguos representantes de estas entidades, que utilizaron las tarjetas opacas al fisco para cubrir gastos personales.

El titular del Juzgado Central de Instrucción número 4 concluyó que ya existían indicios de administración desleal y apropiación indebida por parte de los imputados que ocuparon cargos en los consejos de administración y del resto de directivos que hicieron uso de ellas durante los años 1999 y 2012, aunque solo se juzgará la etapa posterior a 1993 porque los gastos cometidos los años previos ya han prescrito.

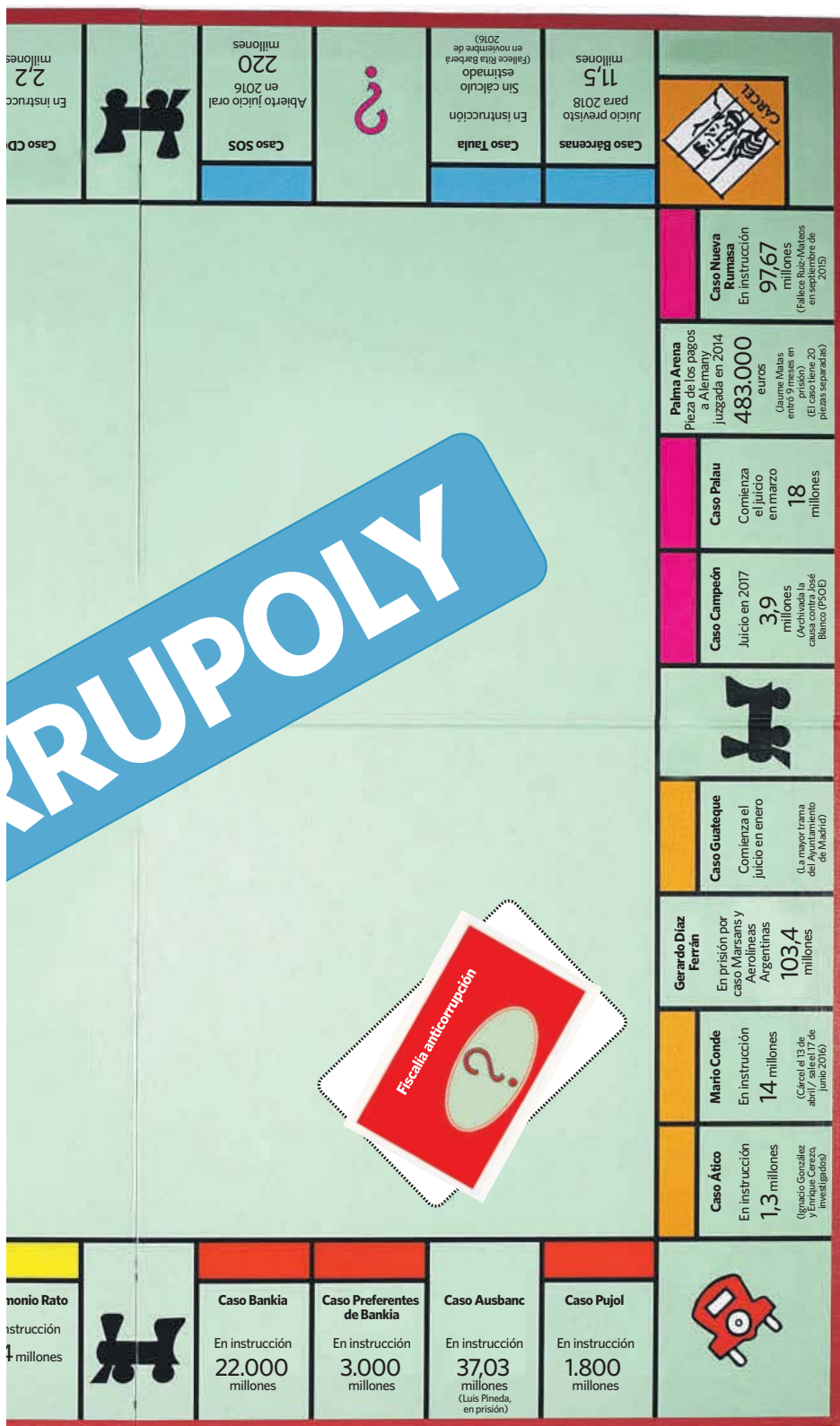
La Fiscalía pide penas de prisión que van desde los dos a los seis años para los 66 exdirectivos por cargar

12 millones de euros entre 2003 y 2012. Además de Rato y Blesa, están acusados el exdirector general financiero, Ildefonso Sánchez Barco, el exjefe de la CEOE Gerardo Díaz Ferrán, que figuraba como consejero, y varios miembros de los sindicatos de CCOO y UGT, así como

representantes del PP, el PSOE y de Izquierda Unida.

La distribución y uso de las tarjetas black no son, sin embargo, el único caso al que se enfrentan ni Blesa ni Rato. Ambos están siendo investigados también, por ejemplo en el caso Bankia. Aunque la enti-

dad ya abrió un proceso para devolver toda la inversión a los accionistas minoristas que acudieron a la salida a bolsa en julio de 2011, más unos intereses compensatorios, la investigación por las irregularidades llevadas a cabo en la OPV, ya en su recta final, aún no ha terminado.

Rato tiene además una causa pendiente en los juzgados de la madrileña Plaza de Castilla en la que se investiga el origen de su patrimonio. El exvicepresidente del Gobierno está siendo investigado por cinco delitos fiscales, un delito de corrupción entre particulares, otro de

blanqueo de capitales y otro por administración desleal.

Y eso, al margen de otra pieza separada de esta misma causa por la que se investiga la contratación por parte del político de un familiar en 2011. Rato dobló año tras año el sueldo de su entonces cuñado, Santia-

go Alarcó, en Caja Madrid y Bankia, que contratado como experto en mercados internacionales comenzó cobrando 120.000 euros anuales y dos años después, llegó a ganar más de 480.000 euros.

El escándalo andaluz

El caso de los ERE es la mayor trama de corrupción acontecida hasta el momento en Andalucía. Diferentes responsables de la Junta presuntamente defraudaron hasta 1.200 millones de euros del dinero destinado para indemnizaciones y jubilaciones de trabajadores de la región en falsos despidos y distintos motivos sin ninguna relación con el objeto de las ayudas.

La trama explotó en 2011, cuando la comunidad contaba con 4,9 millones de parados y se saldó con la dimisión de José Antonio Griñán como presidente de Andalucía en 2013. El juez, Álvaro Martín, sentará en el banquillo este año a los dos expresidentes autonómicos, Manuel Chaves y José Antonio Griñán, acusados de prevaricación y asociación ilícita.

El juicio por el caso Mercasevilla, pieza separada de los ERE que investiga la venta fraudulenta del suelo del mercado de abastos por 106 millones, empezará este mes de enero tras ser aplazado a mediados de diciembre.

Otro de los juicios que comienza también este mes de enero es el del conocido como caso Guateque. La trama, la mayor vivida en el Ayuntamiento de Madrid, estalló en 2007 con Alberto Gallardón al frente del consistorio. El Ministerio Público solicita una pena conjunta de 250 años de prisión para los 34 procesados por formar, supuestamente, una trama de corrupción dedicada a acelerar la tramitación de licencias administrativas en el seno del consistorio madrileño.

La trama de Granados

El caso Púnica, cuyo cabecilla Francisco Granados está en prisión desde octubre de 2014, tiene un ritmo acelerado desde que saliera a la luz hace poco más de dos años. El magistrado, Eloy Velasco, iniciará las primeras vistas del caso este mismo año, aunque la presunta confesión del número dos de Granados, el constructor David Marjaliza, ya en libertad, ha ayudado a esclarecer los extremos de la trama. Según la investigación judicial, la red que operaba principalmente en los consistorios madrileños, logró de las administraciones públicas hasta 250 millones de euros.

Este año también comenzará el juicio del caso Palau, cuyos acusados Félix Millet y Jordi Montull presuntamente expoliaron 18 millones de euros de la institución cultural, y también del caso Campeón. Esta última trama salpicó al exministro de Fomento socialista, José Blanco, que estuvo acusado por tráfico de influencias, aunque finalmente el Supremo archivó en 2013 la causa contra el político.

Las caras de la corrupción en España

Iñaki Urdangarín

La Fiscalía pide 19 años de prisión para el cuñado del Rey por el desvío de dinero público a través de Nóos.

Francisco Correa

El cabecilla de la trama Gürtel se enfrenta a una petición de 125 años de cárcel, según pide el Ministerio Público.

Miguel Blesa

El expresidente de Caja Madrid organizó supuestamente el uso de tarjetas 'black' entre sus directivos.

Rodrigo Rato

El exvicepresidente del Gobierno se enfrenta a varias causas, por el caso Bankia, las black y su patrimonio.

Manuel Chaves

El expresidente socialista de la Junta de Andalucía será juzgado por el caso del fraude de los ERE.

8 Enero, 2017

Clàssica i dansa

JUSTO BARRANCO

DAUSGAARD DIRIGEIX SIBELIUS. El *Concert per a violí* és l'única obra concertant que va escriure Sibelius, però s'ha convertit en un dels concerts indispensables del segle XX. Thomas Dausgaard el dirigeix a L'Auditori amb l'OBC i amb el violinista Boris Belkin, una llegenda del virtuosisme rus que s'enfrontarà a aquesta obra difícilíssima, només apta per als solistes més agosarats. Ja la va interpretar a la pel·lícula que Christopher Nupen va dedicar al compositor. També es podran escoltar la *Simfonia núm. 5, op. 50*, una obra de maduresa de Carl Nielsen, i la *Swansong*, d'Arvo Pärt.

L'AUDITORI. 14 I 15/I

MARGARIT, AL MERCAT. La coreògrafa Àngels Margarit, que acaba de ser escollida directora del Mercat de les Flors, ja tenia programat un espectacle en aquest espai just per a aquestes dates: *Back Àbac*, un mun-

tatge per a tots els públics en què Margarit treballa a partir de la idea d'infinit, dels nombres, de la música de Bach i de les arquitectures impossibles d'Escher amb artistes de dansa i de circ. És un espectacle ple de joc i de construcció format per una coreografia de matemàtica visual i molt sensual.

MERCAT DE LES FLORS. 14 I 15/I

'LA TRAVIATA', AL PALAU. Novaria Artists i Bohèmia's produccions tornen a presentar al Palau de la Música la seva exitosa versió de *La Traviata*, amb més de 80 artistes en escena i amb les sopranos Sarah Zhai Strauss i Marga Cloquell, que s'alternen el paper de Violetta Valéry, i els tenors Sergi Giménez, Carlos Cremades i José Concepción, que interpreten el d'Alfredo en les diferents funcions. La direcció musical és de Xavier Puig, al capdavant de l'Orquestra Terrassa48, i la direcció escènica és de Jesús Fernández.

PALAU DE LA MÚSICA. DEL 12/I AL 21/IV

Política

El banquillo del 2017

FERRAN NADEU

El 2017 será un año de pirotécnia judicial, cuya explosiones más sonoras llegarán en marzo: los juicios por saqueo del Palau de la Música en la época de Fèlix Millet y Jordi Montull y la presunta financiación ilegal de CDC; y el del *caso Pretoria*, que estalló en el 2009 con la detención de políticos, funcionarios y constructores. Como enuncia la sección de Política, desfilarán por el banquillo de la Audien-

cia Nacional Macià Alavedra, Lluís Prenafeta y Bartomeu Muñoz. El 17 también traerá a Iñaki Urdangarín y a Cristina de Borbón la sentencia del *caso Nóos*; Manuel Chaves y José Antonio Griñán darán explicaciones sobre el reparto de 800 millones de euros en ayudas sin control; Luis Bárcenas afrontará la segunda tanda de comparecencias por la *Gürtel*, y Artur Mas rendirá cuentas por el 9-N. ≡

Un intenso año en los banquillos

El 2017 anuncia una intensa actividad en el ámbito judicial debido a la conclusión de algunos de los macroprocesos abiertos por la corrupción que ha azotado a la política española durante los últimos años y que la ha llevado, sin distinción de colores, a altas cotas de desprestigio. Grandes escándalos, como los de la operación *Gürtel* –que ha puesto contra las cuerdas al partido del Gobierno, aunque el PP lo dé por amortizado en las urnas–, o como los de los ERE de Andalucía –que han acabado con la carrera política de dos expresidentes de la Junta andaluza–, el *caso Nóos* –donde está implicado un miembro de la familia real– o el saqueo de las cuentas del Palau de la Música catalán llegarán en los próximos meses a su último tramo. El final de estas oceánicas travesías procesales evidencia que efectivamente la justicia es inexorable, aunque sea desesperante su lentitud sobre todo cuando los afectados cuentan con posibilidades legales de encallarla. Las causas judiciales derivadas del proceso soberanista en Cataluña serán otros grandes focos de atención. Un expresidente de la Generalitat se sentará en el banquillo por la consulta del 9-N, y la presidenta del Parlamento catalán tiene abierta una causa por presunta desobediencia al Constitucional.

L'agenda

BARCELONA
EXPOSICIÓ
'Del Marroc i de Catalunya.' El Museu d'Història de Catalunya presenta una exposició que vol apropar el públic al fenomen de l'emigració marroquina a Catalunya.

BARCELONA
20.30 DANSA
'Iron Modvm'. La companyia de dansa *hip-hop* Iron Skulls actua aquest vespre al SAT! (c/ Neopàtria, 54).

L'humor d'El Sevilla, a Barts

BARCELONA
21.30 HUMOR
El músic andalús es vesteix de Sòcrates a *Reflexiones del Hombre Lengua*, a la sala Barts.

L'Auditori es mou a la irlandesa

BARCELONA
18.00 DANSA
El grup *Ireland Celtic Dance* porta la música irlandesa i els seus balls a l'Auditori.

BARCELONA
22.30 CONCERT
'Alabama Gospel Choir.' El Palau de la Música presenta el gòspel americà per continuar celebrant el Nadal.

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT
EXPOSICIÓ
'Falla'. La Fundació Aranz-Bravo ofereix l'exposició dels dos guanyadors de l'última Beca de Creació de la Fundació Guasch Coranty.

7 Enero, 2017

La Confraria del Claustre nomena president el solsoní mossèn Besora

► El nou administrador, que relleva Josep Sierra després de la seva renúncia, diu que l'espai museïtzat de la marededéu és una idea que «s'està cuinant»

PILAR MÀRQUEZ AMBRÓS SOLSONA

■ Mossèn Josep Maria Besora i Olivera (Solsona, 1942) és des del 22 de desembre el nou president de la Confraria de la Mare de Déu del Claustre i administrador eclesiàstic de la Vint-i-quatre, que n'és l'òrgan de govern. El mossèn solsoní pren el relleu al capdavant d'un ens que té els orígens al segle XV i que és anterior a l'existència del mateix Bisbat de Solsona. Besora ha estat nomenat president després de la renúncia de qui ocupava el càrrec des del 2014, el també solsoní Josep Sierra.

De tracte pròper, mossèn Josep Maria Besora va ser ordenat sacerdot el 25 de juliol del 1966. Als seus inicis, va ser vicari de Verdú i de Puig-reig, on encara hi té vincles. Ha estat capellà al'Uruguai durant 10 anys i, entre d'altres, rector de Vilanova de Bellpuig, Bagà i Sant Llorenç de Morunys.

«Com a fill de Solsona sento molta responsabilitat i molt respecte [per la posició de president de la confraria]», explica. «Abans d'entrar al seminari vaig ser a l'escolania del Claustre i hi cantava missa cada dia de l'any a 3 quarts de 8 del matí», apunta. Encara és al calaix de les idees però a la confraria un dels projectes de futur que s'estudia és l'adequació d'un espai museïtzat per a la maredeu del Claustre, una imatge del segle XII que és també una significativa talla de pedra del romànic català.

L'espai, que és un projecte pendent que s'arrossega de fa temps i que la confraria va deixar en pausa el 2014 per dificultats en el finançament, és una iniciativa «que s'està cuinant», aclareix Besora. Mos-

PII AR MÀROUFZ AMBRÒS

Mossèn Josep Maria Besora és fill de la plaça de Sant Joan de Solsona

L'APUNT

Una tasca no remunerada que requereix dedicació

► La vint-i-quatreena administra els béns de la confraria. Besora posa en valor, però, que ser-hi no és remunerat. Ell serà president l'any que quedava del mandat de Sierra i llavors, si la salut, que fa uns anys va fer-li deixar la tasca de rector li ho permet, es plantejarà tornar-se a presentar per quatre anys més.

sen Besora va estrenar-se en públic, com a president i administrador, la vigília de Reis, rebent ses Majestats a la catedral de Solsona en la tradicional adoració al nen Jesús de la capella del Claustre.

Fill de Ramon Besora, activista

cultural injustament oblidat, Josep Maria Besora és una persona amb un fort vincle amb la música coral i el teixit cultural. Durant 20 anys va fer de mossèn a la Segarra. I a Sant Guim de Freixenet hi va fundar, per exemple, la coral infantil. Va dirigir-la en un acte al Palau de la Música. Però no en vol presumir. «Sóc un director d'espardenya», assegura.

La Confraria de la Mare de Déu del Claustre és l'entitat que vetlla per promoure la devoció i el culte a la patrona de Solsona i que té uns 500 confreres. La vint-i-quatre na n'és l'òrgan de govern, i la formen 28 confreres, quatre dels quals són administradors i representen els estaments socials: l'eclesiàstic, el gaudi (que aplega els titulats universitaris), l'artista i l'artesà. El president pertany a l'estament eclesiàstic. «Fins a la renovació dels estatuts el 2008, l'administrador eclesiàstic ho portava tot. Des d'ella vors la seva tasca és bàsicament encarregar-se del culte i tenir cura de la capella», assegura Besora.

L'AGENDA

La màgica veu del jazz

BARCELONA Redacció

Reprenent l'essència del disc original *La màgia de la veu*, Joan Chamorro presenta un nou episodi d'aquest projecte dedicat especialment a la veu. En aquesta ocasió incorpora quatre noves veus: a les d'Andrea Motis i Rita Payés se sumen les de les poliinstrumentistes Èlia Bastida, Alba Armengou, Alba Esteban i Abril Saurí. A més, també té la participació d'Ignasi Terraza, Josep Traver i Esteve Pi, i de quatre joves instrumentistes com Joan Mar Sauqué, Joan Codina, Joan Martí i Marçal Perramon. La banda oferirà un repertori amb arranjaments per a una petita big band, escrits per Joan Monné.

JOAN CHAMORRO
 SALA JAMBOREE
 20 I 22 HORES

Joan Chamorro presenta un nou episodi del seu projecte 'La màgia de la veu'

Barcelona ciutat

Friday's Blues. Blues & Roots Music amb Nathan James, guitarra, harmònica i veu, i Chino, guitarra. MEAM. Barra de Ferro, 5 (18 hores). 14 euros.

EnciSAT. Concert de Reis a càrrec del cor Geriona, un cor gironí de veus blanques format per una vintena de noies sota la direcció d'Imma Pascual Freixas. SAT! Teatre. Neopàtria, 54 (19.30 hores). 12 euros.

A cada Rey su merecido. Representació d'aquesta obra a càrrec de Laboína Produccions, amb dramaturgia de Felix Hérzog i direcció d'Oscar Molina. Versus Teatre. Castillejos, 179 (avui i demà, 20 hores; diumenge, 18 hores). 20 euros.

La màgia de la veu. Concert de jazz amb Joan Chamorro, direcció, contrabaix i veu; i les veus d'Andrea Motis; Rita Payés; Alba Armengou; Alba Esteban; Èlia Bastida; violí; Abril Saurí; Joan Mar Sauqué, i Joan Codina, entre altres instrumentistes. Jamboree. Plaça Reial, 17 (20 i 22 hores). 20 euros.

Grans èxits de la música del cinema.

Concert a càrrec de la Cinema Symphony Orchestra, que presenta un programa que entusiasmarà tots els cinèfils, però també els amants de la música en general, amb les melodies immortals que van ajudar a consagrar alguns dels films més taquillers i premiats de la història del setè art. Palau de la Música (21.30 hores). De 27 a 54 euros.

Love notes. Concert a càrrec de l'estrella del folk/grunge Rodrigo Leite i la seva banda dels penitents. La Sonora de Gràcia. Riera de Sant Miquel, 59 (22 hores). Entrada lliure.

Funk, soul. Concert a càrrec de la banda Phat Fred, el dj Skeme Richards, i obrirà la sessió el dj Harry Callahan. Marula Cafè. Escudellers, 49 (22 hores). 6 euros.

FIGUERES (Alt Empordà)

Portes obertes. El Museu del Joguet obsequia els seus visitants el dia de Reis amb una jornada de portes obertes. Museu del Joguet de Catalunya. Sant Pere, 1 (d'11 a 13.30 h, i de 16.30 a 19.30 hores).

L'agenda

BARCELONA EXPOSICIÓ

'#HaveASnowyDay'. La Casa Batlló estarà nevada per fora i per dins fins al 9 de gener gràcies a un projecte que serveix com a recaptació per a Aldees Infantils.

BARCELONA EXPOSICIÓ

Exposició d'Auvea. L'Associació de Pacients d'Uveïtis organitza una exposició a l'Escola Traç per recaptar fons.

'New Haven' a la sala Hiroshima

BARCELONA 20.30 DANSA

Dany Desjardins i Andréane Leclerc ofereixen aquest projecte barreja de dansa i contorsionisme.

Josh Parker toca a l'Alfa

BARCELONA 22.15 CONCERT

Josh Parker presenta el seu àlbum *Footsteps* a l'Alfa Bar (c/ Gran de Gràcia, 36).

BARCELONA 19.30 CONCERT

'Nadal a veus'. El SAT! (c/ de Neopàtria, 54) organitza un concert especial per al dia de Reis amb el Cor Geriona.

BARCELONA 21.30 CONCERT

'Grans èxits de la música del cinema'. La Cinema Symphony Orchestra presenta un programa amb els temes més populars del cinema, al Palau de la Música.

6 Enero, 2017

Puigdemont advierte que será presidente hasta 2018

◆ El exalcalde se descarta como candidato en las próximas elecciones

C. REINO | BARCELONA

■ La nueva sede barcelonesa del PDeCAT recibió este jueves carbón por adelantado. El presidente de la Generalitat, Carles Puigdemont, afirmó de manera clara que el año que viene no será presidente y por tanto que mantiene su intención de no liderar las listas de la antigua Convergència en los próximos comicios catalanes, previstos para marzo de 2018 como muy tarde.

Un jarro de agua fría para los sectores de la formación nacionalista que llevan semanas presionando al jefe del Ejecutivo catalán para que deje de deshojar la margarita y se postule como futuro presidenciable.

«Hace un año no sabía que sería presidente, pero puedo asegurar que el año que viene no lo seré», aseguró. Respuesta directa a la dirección de su partido, que quiere empezar a engrasar la maquinaria electoral a un año vista porque no quiere sorpresas, como la que podría dar la CUP si tumba los presupuestos el mes que viene y obliga a Puigdemont a convocar elecciones anticipadas. El escenario cogería a los exconvergentes sin líder y en el peor momento de su historia, con las encuestas muy desfavorables y el juicio del caso Palau (empieza en junio) abriendo informativos, de ahí las interpelaciones internas

al presidente de la Generalitat, que es a día de hoy el principal activo del PDeCAT, al menos el que tiene mayor presencia mediática.

Sin embargo, el presidente catalán, que lleva casi un año en el cargo y al que accedió casi de rebote después de que Mas tuviera que renunciar por las exigencias de la CUP, siempre ha mantenido que se le encargó una tarea de 18 meses, para llevar a Cataluña a las puertas de la independencia y que en cuanto cumpla su tarea se irá a su casa. «La legislatura acabará en verano y haremos elecciones constituyentes seis meses después del referéndum», subrayó.

MÚSICA
CLÁSICA

ISABEL
URRUTIA

Acordes apasionados

Rolando Saad acaricia las cuerdas de su guitarra.

Tiene 55 años y es cordobés; de Argentina, ojo, en este caso. Se trata de un ejemplo del sincretismo típico de América Latina, pues aquí nos encontramos con un artista de ancestros árabes –no hay más que fijarse en el apellido de Rolando Saad– que estudió bajo la égida de la escuela Tárrega en su ciudad natal. Es decir, toca siempre con la yema desnuda y nunca con la uña. Una técnica que depuró al proseguir sus estudios en Barcelona, donde fue alumno de la virtuosa María Luisa Anido, también argentina, que alentó un sinfín de jóvenes talentos en Cataluña.

El propio Saad le debe mucho, no en vano su debut en Palma de Mallorca, con apenas 19 años, fue un rotundo

ROLANDO SAAD BILBAO

Dónde Palacio Euskalduna.
Cuándo 6 de enero (20.00 horas). **Entradas** 45 €. A la venta en taquilla, cajeros multiservicio y ticket.kutxabank.es.

éxito. A partir de la década de los 80 ya era un habitual de los auditorios de Centroeuropa, Italia y España. Un terrible accidente de tráfico que sufrió en 1990 truncó su carrera. Pero eso ya es agua pasada. Ahora viene al Euskalduna arropado por la denominada Gran Orquesta Sinfónica –de origen ucraniano– para interpretar el Concierto de Aranjuez, de Joaquín Rodríguez. El programa se completa

rá con El Amor Brujo, de Falla, y la suite de Carmen, de Bizet.

No se pueden descartar los bises. Un artista como Saad se alimenta del calor del público. En el mundo de la escena no se baja la persiana y menos en estas fechas. El show tiene que continuar. Incluso cuando se reciben mazazos como la muerte de 64 amigos. Es lo que sucedió al guitarrista argentino el pasado 25. Ese mismo día, en plena Navidad, supo que una gran parte del coro y danza Alexándrov acababa de ser engullido por el Mar Negro. Una formación musical del Ejército ruso de primer orden. Tragedia que le ha golpeado de lleno, porque Saad es un habitual de las temporadas eslavas. Sin ir más le-

jos, el 15 de octubre se le concedió la medalla de la ciudad de Rostov del Don, al suroeste del país. Una jornada que le llenó de alegría.

Cerebro y corazón

No en vano se trataba de un reconocimiento a su trayectoria y –especialmente– a su relación con la localidad rusa. Tiene corazón eslavo. Le puede la emoción y el arrebato. Pero también sabe pisar tierra firme y adoptar un tono frío. Metódico y racional. Bien que lo demostró en calidad de director artístico de la empresa impulsora de espectáculos Promoconcert, con motivo de una polémica en Barcelona que levantó ampollas.

Y todo por una estelada desafortunada. Hace un año el Coro, Orquesta y Ballet del

Ejército Ruso de San Petersburgo actuaron en el Auditori. Nada raro sino fuera porque al final de su actuación cantaron ‘Els segadors’ y como remate ondearon una bandera independentista catalana.

Entre el público, se dejaron oír protestas y, todavía más, un aficionado interpuso sin dilación una queja formal ante el patronato del auditorio. Las aguas volvieron a su cauce porque todo había sido «un malentendido...». Qué revuelto está todo. Todavía me acuerdo de un tipo que se indignó en el Palau de la Música Catalana al percibirse de que Jonas Kaufmann había elegido una canción en castellano, de Joaquín Turina, como último bis. Una locura.

Vente conmigo a Aragón

La Compañía Lírica Amadeo Vives –garantía de calidad y fidelidad al género– recalca en el Basauri Antzokia. Y lo hará para dar un toque de alegría. Algo inevitable cuando se trata de ‘El dúo de La Africana’. Se trata de una zarzuela en un acto con música de Fernández Caballero y libreto de Miguel Echegaray que, a diferencia de ‘Marina’, cosechó un éxito clamoroso en su estreno en el madrileño teatro Apolo, el 18 de mayo de 1893. El público se rindió ante esta historia de un tenor enamorado de una soprano, intérpretes ambos de ‘La africana’ de Giacomo Meyerbeer en una compañía menesterosa, ante los celos de un empresario ruin que irónicamente se llama Querubini.

Es de esperar dinamismo y soltura en el montaje, al estilo de los musicales americanos. Los aficionados de Basauri son exigentes y no les gustan los espectáculos rutinarios. La mayoría se conoce el libreto de ‘El dúo de La Africana’ al dedillo, con su emblemático tema ‘No cantes más La Africana, vente conmigo a Aragón’. Es una historia descacharrante, con modismos que mezclan italiano macarrónico y español castizo cada dos por tres. Un clásico.

EL DÚO DE LA AFRICANA BASAURI

Dónde Social Antzokia.
Cuándo 7 de enero (20.30 horas). **Entradas** 15/20 €. Entradas a la venta en taquilla y en el sistema kutxabank.

8TV – Informatiu 8 al Dia
4-1-2017

Concert de Nades de l'Orfeo Català a la Plaça del Rei de Barcelona. La peça inclou declaracions de **Pablo Larraz**.

Enllaç:

<http://www.8tv.cat/8aldia/8-al-dia-amb-josep-cuni/un-miler-de-persones-al-concert-de-nadales-de-lorfeo-catala/>

Canal 33-TV3

6 i 7 de gener de 2017

Emissió del concert el **concert “Pere i el llop”** de la Simfònica del Vallès al **Palau de la Música Catalana**, corresponent al cicle Simfònics al Palau.

Enllaç:

<http://www.ccma.cat/tv3/alcarta/programa/concert-pere-i-el-llop/video/5640223/>

The screenshot shows a web browser window displaying the CCMA website. The address bar shows the URL: www.ccma.cat/tv3/alcarta/programa/concert-pere-i-el-llop/video/5640223/. The website header includes navigation links for TELEVISIÓ 3, RÀDIO CATALUNYA, NOTÍCIES, ESPORTS, CULTURA, EL TEMPS, DIRECTES, and A LA CARTA. Below the header is a search bar and a section for 'alacarta' with a 'BUSCA VIDEOS' button. The main content area features a large video player showing a concert performance. To the right of the video player is a promotional banner for '¡REBAJAS!' with the text 'Vuela directo desde Madrid. Desde/solo ida' and the price '23,40€'. Below the video player, there is a section titled 'ÚLTIMS PROGRAMES' with a thumbnail for 'Concert "Pere i el Llop"'. At the bottom right, there is a section titled 'AVUI DESTAQUEM' with thumbnails for 'PEL·LÍCULA Barcelona, nit d'hivern' and 'GOL A GOL Resum Vila-real 1 -'. The browser's taskbar at the bottom shows various application icons and the system clock indicating 10:51 on 09/01/2017.